

december 1967
no 2 ?

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE : REDACTIE :

Dorien Appelman
Ineke Baas
Marlo Broekmans
Carla van Doorn
Marianne van Doorn
Hélène van Dulmen
Thera van Erp
Els Ettes
Lieke Jamin
Lia Kolenberg

Jaap Koelen
Koos Rijkens
Jaap Schaper
Marian Schilder
Gitta Smit
Carla Stam
Steeff Stumpel
Karel Visser
Maria Vrolijk
Annemarie Wagenaar

ILLUSTRATIES :

Ineke Bergh [omslag]
Ad Cortie
Agnes de Geus
Anke Jamin
Lieke Jamin

Marty Kok
Herman Peerdeman
Lidwien Schaper
Rudy ter Schure
Karel Visser

[TEKST]BIJDRAGEN:

ADA
A.V.R.O.
Nico Bot
Marlo Broekmans
Loes Buysman
C.I.D.I.
Marianne van Doorn
Hélène van Dulmen
Pater L. Elders
Els Ettes
FRIWE
Toos de Haan
Lieke Jamin
Tineke Kleinegris
Jaap Koelen
Marty Kok

Lia Kolenberg
Reginald Kuiper
Peet Anne
"R"
Vonny Reijn
S. Renzema
Koos Rijkens
Jaap Schaper
Lidwien Schaper
Carla Stam
Kees Stavenuiter
Steeff Stumpel
Riet Ursem
Karel Visser
Maria Vrolijk
Annemarie Wagenaar

PROLOOG

Donker de zaal —
vol verwachting het publiek —
gespannen de spelers —
voetlichten, een enkele „spot” —
gongslag, doek open —
de stem van de proloogspreker :

„Nu hoort, wat men u spelen gaat

De kop is eraf, het stuk loopt. Alle medewerkers zijn in ACTIE, en leveren zich op genade of ongenade over aan de kritiek van het publiek: tevreden met meestal matig applaus, dankbaar en gelukkig met een schaarse ovatie, teleurgesteld door koele zwijgzaamheid, ontsteld en rampzalig door gefluit en rotte tomaten

Dat is de sfeer van elke opvoering, door amateurs zo goed als door beroepsacteurs. Geen van de medewerkers staat onverschillig tegenover de reacties van de buitenwacht: komt er een open doekje van, dan heeft elk de neiging, het succes — of ten minste een deel ervan — aan eigen prestaties toe te schrijven; gaat het stuk af, dan verwijt de een de ander, de oorzaak van de flop te zijn!

Hoe zou het toch komen, dat wél iedereen een aandeel wil hebben (gehad) in goede of uitstekende resultaten, maar dat iedereen de verantwoordelijkheid voor een mislukking probeert af te schuiven op anderen?

In warme bewondering willen allen zich graag koesteren; men verdringt elkaar en wil zijn aandeel — zelfs het geringste — erkend zien, maar niemand verlangt de kou van verachting of afkeuring te trotseren; men trekt zich terug en ontkent iedere — zelfs de geringste — verantwoordelijkheid.

Hoe menselijk is toch een mens!

Er is MOED voor nodig, om te durven ERKENNEN: Het geheel is minder geslaagd — ook door mijn aandeel. Het vereist GROOTMOEDIGHEID, om openlijk te BEKENNEN: Ik ben tekortgeschoten; ik heb gefaald; ik heb me niet volledig ingezet voor het grote geheel, maar slechts eigen eer gezocht, eigen roem nagestreefd, particuliere belangen gediend, privé-gemakken laten gaan boven de onrust en de spanning — veroorzaakt door de inspanning om het gezamenlijke doel te bereiken.

Hoeveel eenvoudiger en gemakkelijker, maar ook: hoeveel lafhartiger is het, als er iets mis gaat luid te roepen: Het is ZIJN schuld! Of: ZIJ heeft het gedaan! Ik kon het niet helpen — de ANDEREN zijn verantwoordelijk!

Laten wij ons toch niet verschuilen achter een ander; laten wij de consequenties van onze daden en gedragingen onder ogen zien; laten wij weigeren het zo beruchte „afschuifstelsel” toe te passen, maar laten wij overal en altijd het „fair play” huldigen: eerlijk spelen — niet om de knikkers, maar om het spel!

V. Kenter, mentrix.

„De schoonste triomf die een schrijver ooit kan behalen, is: diegenen die KUNNEN denken, aan het denken te zetten.”

[ELIGÈNE
DELACROIX]

LECTORI SALUTEM !

Toen wij tijdens onze vergadering van 20 november de inhoud van dit nummer hadden samengesteld, deden wij een poging om het geheel (amandel) persklaar te krijgen voor eind november, zodat een en ander als een niet al te zwaar en taai brok onder Uw schoorsteen terecht kon komen. Eilacie, eilacie, dit bleef een speculatie.....

Inplaats van een Sinterklaas-surprise wordt deze Koker nu een Kerst-geschenk. Het zou ook - zeg zelf - niet in Uw schoen hebben gepast; hopelijk maakt het nu Uw Kerst-boom niet topzwaar !

Wij vonden de inzending KONKELTOID van Peet Anne zó tekenend en uit-het-leven-gegrepen, dat wij deze strooi-avond toch als een zoete herinnering in de Weihnachts-stol achterlieten.

Andere ingrediënten van ons kerstmenu zijn:

- * de "vaste substantie" van MODERUBRIEK en afdeling MUZIEK;
- * nieuwe afleveringen van KNOTS KNUTSELEN en BEROEP ONDER DE LOEP;
- * bijdragen van bekende en nieuwe medewerkers in vereniging en club: PICTURA en SPORT, MUTUA FIDES en CAMERA MUSICA;
- * een enkele overgebleven anekdote UIT DE OUDE DOOS, een nieuwe "STEMPEL-GRAP";
- * verslagen van een PAASVAKANTIECURSUS, een verjaardags-forum over DEMOCRATIE, een toneelvoorstelling van DROOM DER GEVANGENEN - Stomverbaasd zich in elkaars gezelschap te bevinden;
- * een mysterieus FAMILIEDRAMA en enkele KRUISWOORD- en LETTERRAADSELS;
- * bijdragen van buiten onze gemeenschap: over GRAMMOFOONPLATEN, DROP en EEN DAG WERK - al even verwonderd elkaar te ontmoeten;
- * creatief-poëtische teksten van Loes Buysman, van FRIWE en "R";
- * oorspronkelijk proza - van Vonny en ADA - zijn er niet veel meer leerlingen, die een geslaagd opstel zouden kunnen en willen inzenden, om behalve de docent ook anderen ervan te laten genieten ?-

Bijzondere aandacht gaarne voor: de "poedersuiker", gevormd door reacties op VOORSTEL 2 (zie vorig nummer, pagina 32), zorgvuldig uitgestrooid over deze tulband. Deze "zoete" (?) bijdragen dienen dan ook tot verstrooifng: zij vervangen de zwarte (Piet) moppen van Wim Muller, de (ge)bakken van Jaap Koelen en de uitjes van B.V.D. (wie is dat eigenlijk?). We hebben de moppen, bakken en uien goed geproefd, maar wilden ze niet op tafel brengen. Alleen OORSPRONKELIJK WERK is ons recept: wij moeten de naam EIGEN Koker hoog houden. En terwille van dat devies

Regisseur: Je moet meer hooghartig en minder onderdanig spelen.
 Actrice: Haus, ik kan het niet beter!
 Regisseur: Denk maar aan de manier waarop je "konijn" zou zeggen als je collega **Daisy** voorbij zou gaan met een nerts mantel

(Afdruk van een rubberstempel, geknipt uit een fiets-binnenband - inzending van Karel Visser)

stuurden we ook terug wat XP ons voorschotelde; de ware identiteit van de inzender werd ons langs een omweg bekend, zodat we POESSEN (met cocossmaak) nog eens keurden: wij achtten de inhoud niet voor consumptie geschikt.

Daarmee zijn we aan het dessert gekomen; de koek is op: zelfs een kerstbrood heeft een beperkte omvang! Neemt u gerust deze maaltijd tot u: de meeste gerechten zijn smakelijk en licht verteerbaar. Mocht een enkele gang uw eetlust bederven of u wat zwaar op de maag liggen, roept u dan hartgrondig: bah!, maar vergeet niet, zelf iets te brouwen voor de volgende KOKER.

Tot slot: wel bekome het u! Wij wensen al onze lezers een echt Zalig Kerstmis, en een zegenrijk 1968!

REDACTIE

KONKELTOID

Sinds kort benne ze dur weer oor, de rakkers! Ik weet niet hoeveel en ok niet weer zo, maar ze bènne dur! klointjes, groôtters, slimmers, linkers en gniepegers en noem maar op. Seives komme de grôte minse ze teugen, verskoidene van die zwarte nikkers met hun zak op de reg en de ketting in de hand, loerend op aas. Temestezo wordt ut verteld an de klointjes! En as die den efkus verzichtug achter ut gerdoin koike, den ziene ze dur wel méér as ien! Vol spanning beginne de jongste vier, netjes in de hoek van de kamer zittend, of onder de skoorstien, te zinge, tegeloikertoid hunnie oge naar de kamerdeur richtend.

Klaas, die effe ouwer is, moet nèt toevalleg nag nei de Buurt, un boskippie doen (hoe durft-ie!). As ut zinge wat minder wordt, begint moeder de jôôs wat an te wakkere en zingt zelluf ôk mee! Nou skoint ut, dat moeders zuks an voele komme, want iniens.....de deur op un kier, un rammelende brief, en de moppe worre in grôte getalle de kamer insmeten. Alle jôôs duike dur op as bigge op ut voer. Henkie van negen komt wel wat angstvallig dicht boi de deur, skoinbaar op onderzoek uit! Op 't lest een lege brief dur achteran, de buitendeur klapt en.....weg is-ie weer. En.....wat un moppe! Bar veul!

De jôôs, weer wat bekomme, koike nag effies in ut achterend en in de lôôs. Zo, alles boi mekaar in een grôte skaal, en deernei de

gloike verdilling. Onder-tussen komt Klaas thuis, die um vezellef onderweg teugenkommen is. De jôôs vertelle, dat het un verskrikkelukke handige Zwarte Piet was, en dat ie de moppe onwois ver gooide, zellufs in vader zun koppie.

As moeder de jôôs nei bed bringt, merkt Henkie op, dat ut evengoed sterrek is, dat die moppe-brief dur ientje van Bakker Ruiter was.

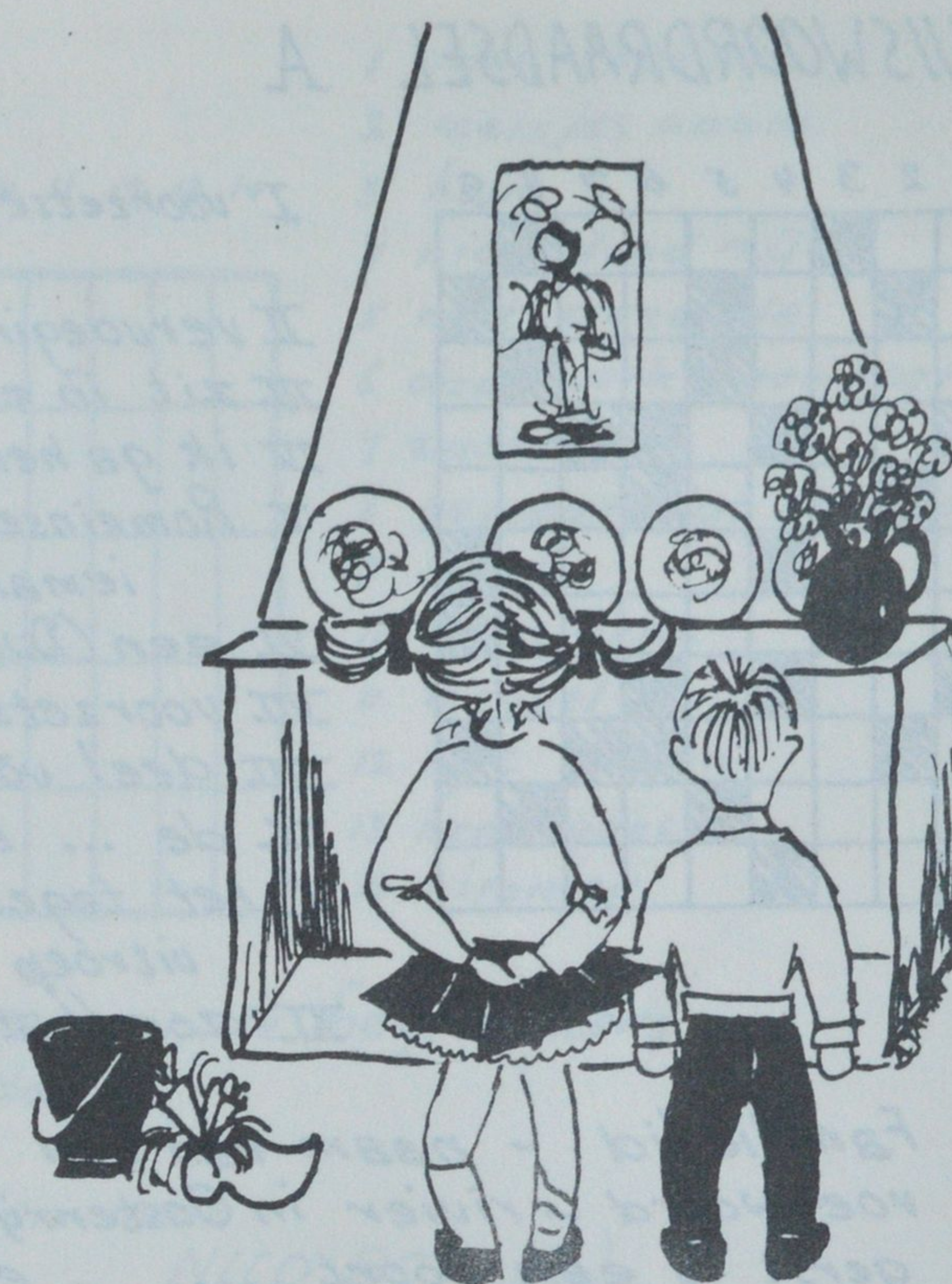
"Maar ja", zoit moeder, "dat kèn vezelluf. Dink je, dat Sunterklaas al die moppe hillegaar uit Spanje hier naar toe sleept? Hoi zal wel woizer weze"

Moeder stopt ze lekker onder de wol, zoit ze welteruste en net wul ze weggaan, of deer komt kloine Dorussie overend en zoit hil zachies met een ernstug gezicht: "Moe, zag moe ok die witte hand van Zwarte Piet?"..... Deur sta je nou as moeder teugenover un zeun van drie!

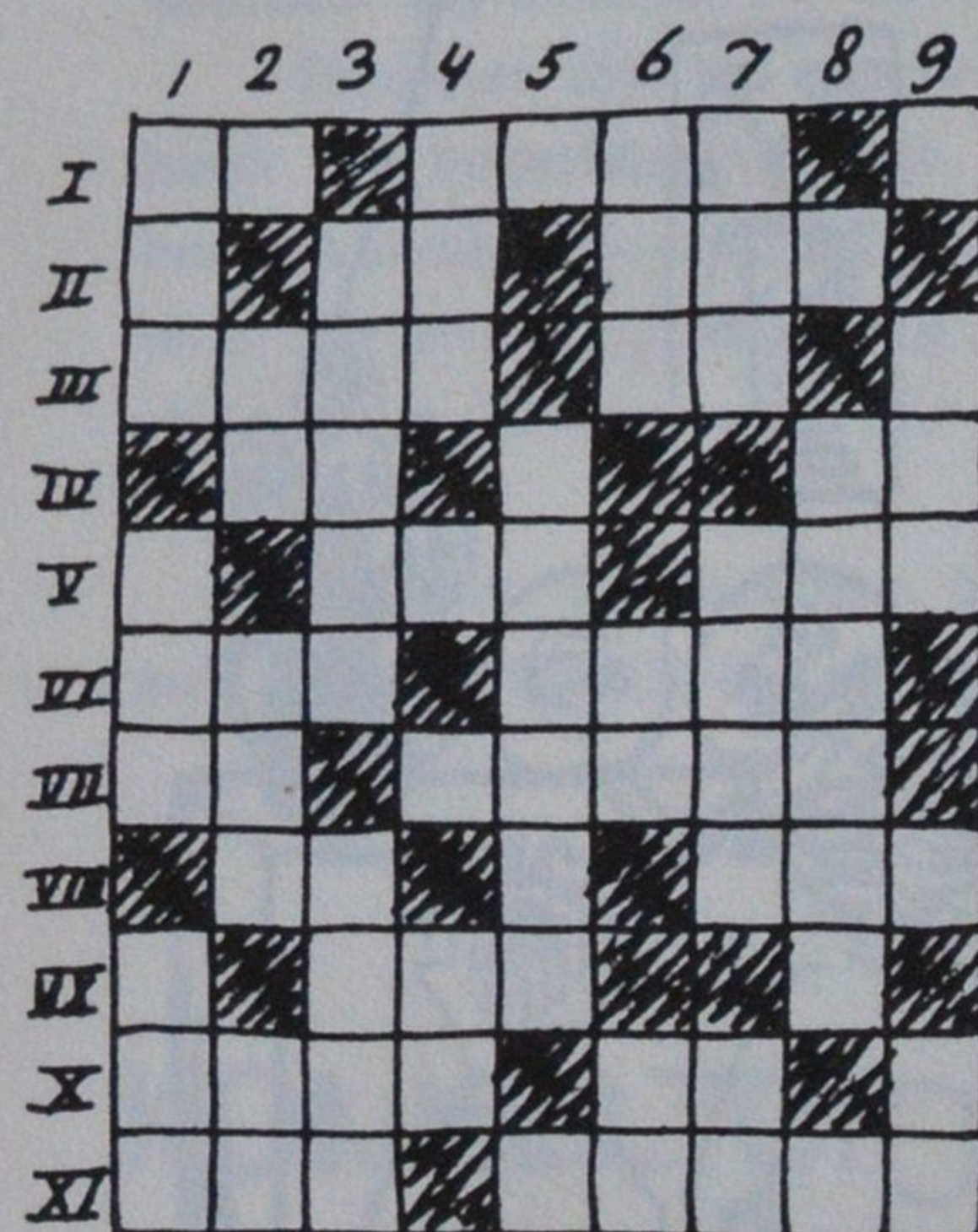
"Och ja, Sunterklaas het muskien ok wel werkvolk te kort. Hoi betaalt zeker te kort uit, en deerom heb ie muskien blanke Piete in bruiklien!" Dorussie gaat weer legge, moeder droit ut licht uit en de joos sleipe weldrei.....

Peet Anne uit vier em

--

KRUISWOORDRAADSEL A

- I voorzetsel - rivier in Nederland -
uitroep van verbazing
II vervoeging van gaan - bosmeer
III zit in een been - en (Latijn)
IV ik ga hem - pers. vnr.
V Romeinse groet -
iemand in de ... doen.
VI een (Duits) - zit aan je voet
VII voorzetsel - bouwt men een huis
VIII deel van ontkenning (Frans) mee
IX de ... beschijnt de aarde
X het tegenovergestelde van dicht-
uitroep van een exel
XI zon (Latijn) - niet die, maar 'n

- 1 Familielid - naam van een maand - soort plant
2 voegwoord - rivier in Oostenrijk - rivier in Italië
3 gerst is een soort - een dom dier
4 vorm van mogen - Engels voorzetsel
5 hoofddeksels
6 Romeinse groet - Nederlandse rivier - voorzetsel
7 stel - deel van lichaam - jongens naam
8 meervoud van man
9 uitroep van bewondering - onbepaald lidwoord -
bijwoord

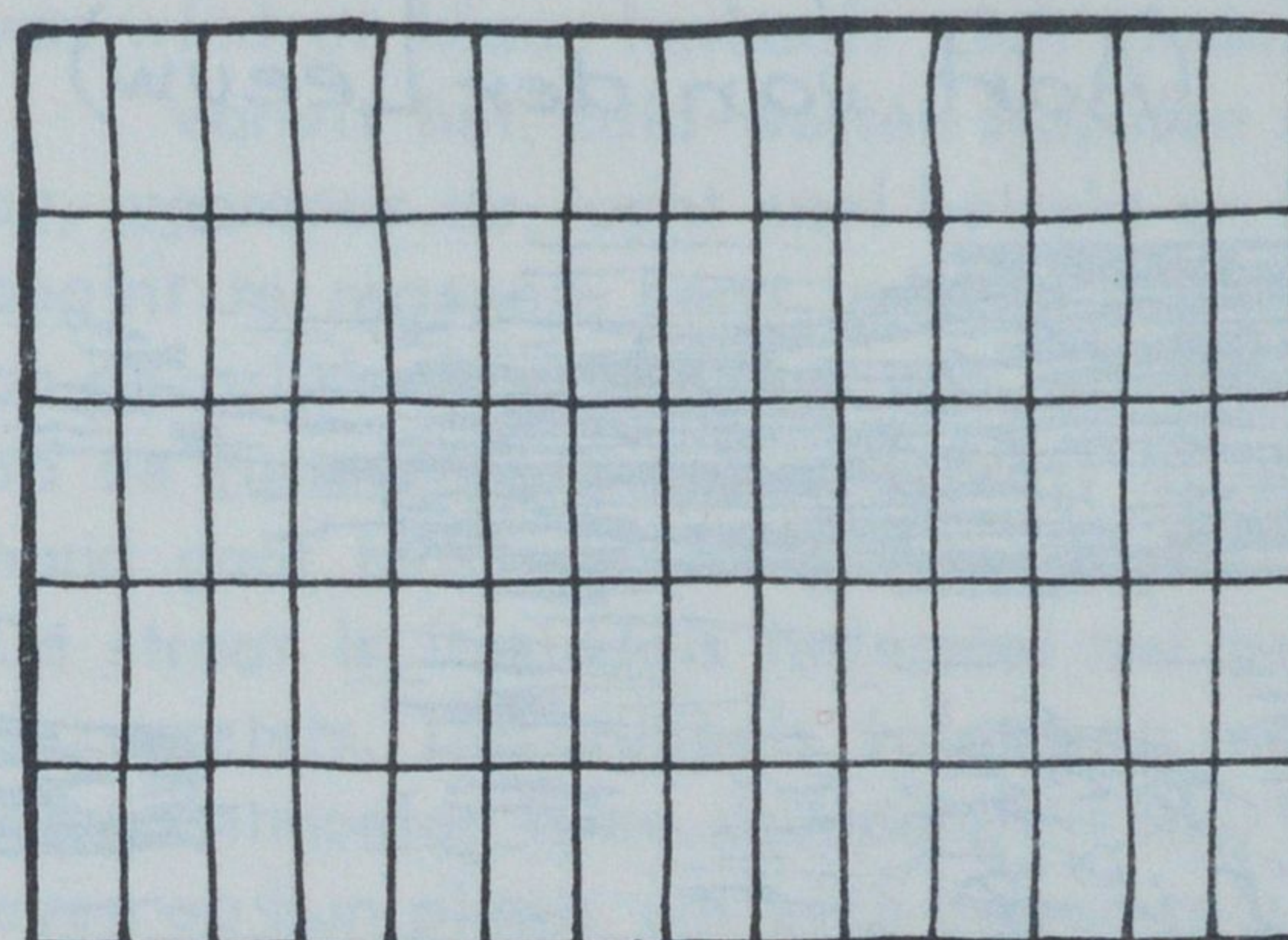
(ingezonden door

JAAP KOELEN 1a)

(oplossing elders in dit blad)

LETTERRAADSEL

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

- 1 niet trekken
2 meisjes naam
3 huur
4 niet dood zijn
5 niet dezelfde
6 daar werkt een boer op
7 zacht
8 gezaagd plat stuk hout
9 bevel
10 geen grap
11 meubel
12 niet alleen
13 hemelgeest
14 nimmer

Bij juiste invulling vormen de beginletters
een bekend gezegde.

(ingezonden door
NICO BOT 1a)
(oplossing elders in dit blad)

(Wil iedereen, die een puzzel instuurt
duidelijk schrijven, en wil je het woor-
denboek gebruiken als je eraan bezig
bent?

Puzzel-redactie)

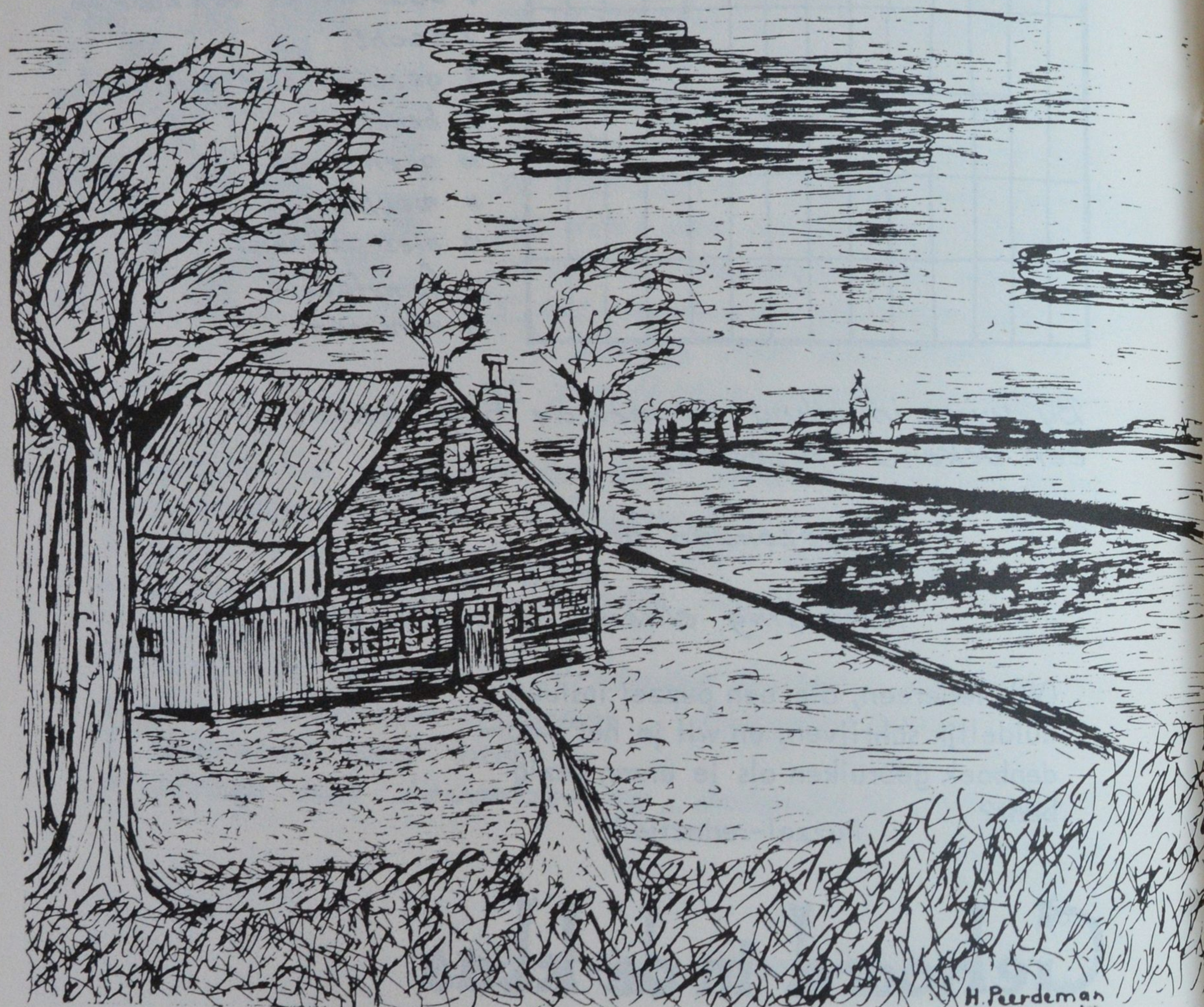
Gehoord in de klas

4 M

Na een korte discussie met de klas over het huwelijk merkt de heer Salman op:
"Ach ja, voor ons mannen is het toch eigenlijk maar een vrijetijdsbesteding".

RIET URSEM

Najaarsstormen, dans van dorre bladeren
en de regen die je ruiten pointilleert.....
(Aart van der Leeuw)

Het is echt herfstweer. Ik prijs me gelukkig, dat ik binnen bij de warme kachel zit in mijn gezellige schommelstoel. Zachtjes schommel ik zo nu en dan heen en weer. Zoals altijd, als het buiten stormt, zit ik ook nu dicht bij het raam. Er is buiten zoveel te zien, dat mij boeit.

De takken van de bomen zwiepen heftig heen en weer. Soms strijken de takken van de boom die het dichtst bij mijn huis staat,

even langs het venster. De wind rukt de goudgele en roodbruine bladeren van de takken. Bladeren in deze prachtige herfsttinten vormen een kleurrijk schouwspel tegen de achtergrond van een bewolkte hemel. Ze zwieren door de lucht, strijken dwarrelend naar beneden. Een nieuwe wervelwind doet ze echter weer opnieuw de lucht ingaan. Dit spel van wind en kleur herhaalt zich eindeloos.

Vanuit het zuid-westen stapelen zich nu dreigend donkere wolken op, waardoor de lucht snel betrekt en het tamelijk duister wordt. Het begint te regenen. Eerst valt er een enkele dikke drup. Elke spat laat op de grijsbruine klinkers van de dorpsstraat een donkere plek achter, op de ruiten lopen de spatten uit tot een klein straaltje. Langzamerhand gaat het harder regenen, tot de regen overgaat in een stortbui. De straat is inmiddels helemaal nat geworden; de regen striemt tegen de vensters. De druppels volgen nu reeds niet meer hun eigen weg, telkens ontmoeten twee druppels elkaar. Bij zo'n ontmoeting blijven ze even op hun plaats om zich bijeen te voegen en sijpelen dan sneller dan tevoren naar beneden.

De regen heeft mijn uitzicht, bestaande uit aan elkaar grenzende landerijen, hier en daar een boerderij met een boomgroep en een gedeelte van de straatweg, helemaal omgetoverd. De straat glimt als 'n spiegel. Er vormen zich plassen op de straat en in de uitgestrekte weiden. Telkens als er een regendruppel in een plas komt, spuit er een heel klein fonteintje omhoog, tegelijkertijd ontstaat er een cirkeltje, dat snel groter wordt. De kringen lopen in elkaar over, zodat ze nauwelijks te onderscheiden zijn. Ook de boombladeren dwarrelen nu niet meer vrolijk door de lucht. Ze blinken van het vocht en blijven plakken op de straat of drijven als piepkleine bootjes op de rimpelige plassen.

Door de gestreepte ramen kan ik geen duidelijk beeld meer opvangen van wat zich buiten afspeelt. Het onregelmatige beeld vermoeit mijn ogen na een poosje. Ik laat mijn oogleden zakken en zie nog slechts in mijn verbeelding de stormwind door de steeds kaler wordende bomen blazen. De kleuren van de herfstbladeren zijn in mijn fantasie veel schoner en talrijker dan in werkelijkheid. Langzaam vloeien de kleuren en de figuren ineen, tot er nog slechts een abstract geheel rest. De tint verandert zoetjesaan van donkerrood naar paars, van paars naar zwart. Gedachtenloos leun ik met mijn hoofd achterover en geef me over aan een lichte sluimer, de storm latend voor wat hij is.....

EINDE VAN EEN ZWERVERS BESTAAN

Er liep een man door de straat.
 Hij was onnozel.
 Hij had vodde an.
 Over tanden niet te spreken,
 want hij had geen tanden.
 Hij was een zwerver.
 In der daad, een zwerver was hij.
 De ziektekiemen spotten hem uit.
 Hij kwam op ons huis af, ramde de deur
 en ging de keukendeur weer uit.
 Klenk, een klap met de deegrol
 en hij was zonderling.....

""""R""""

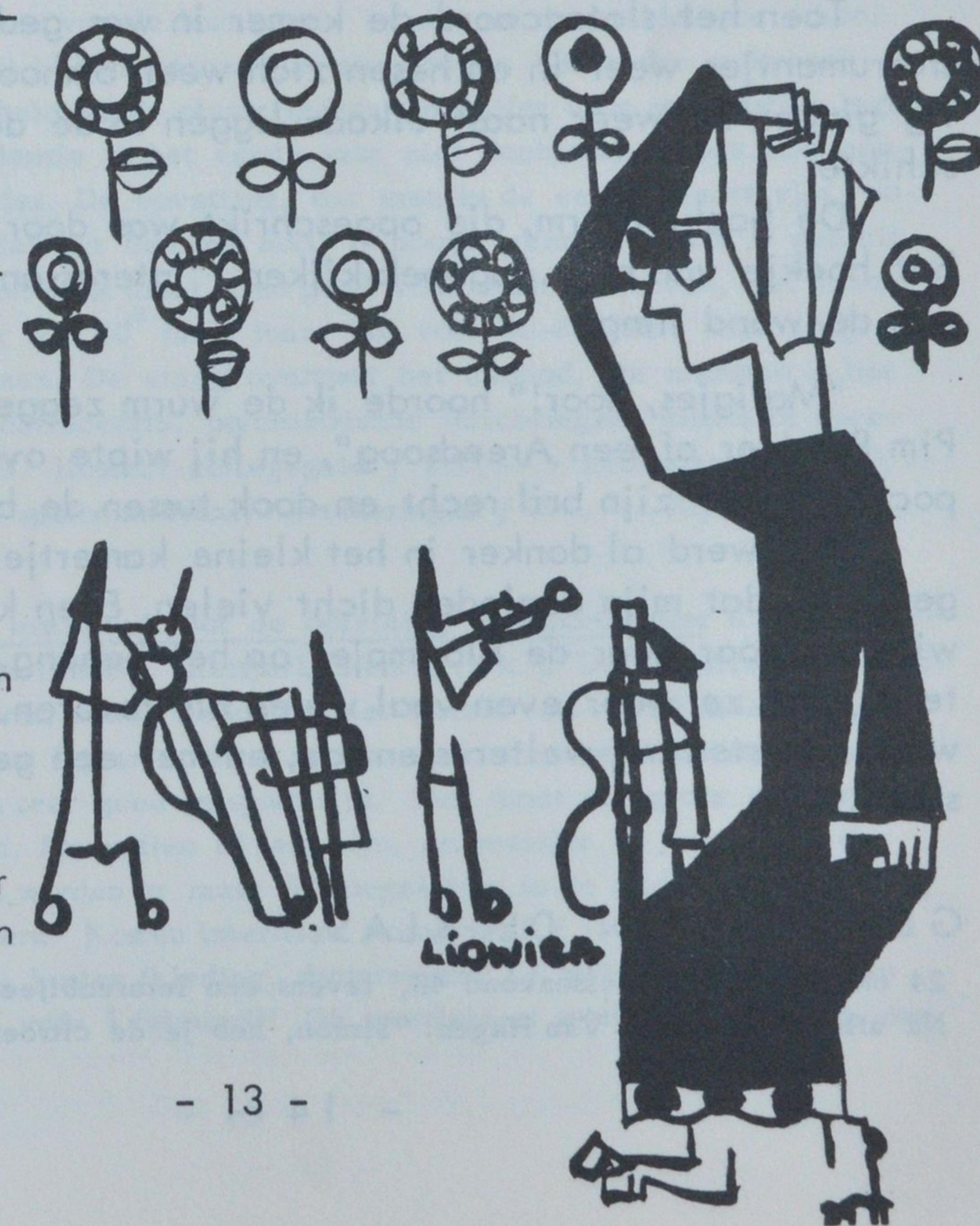
s' Avonds op mijn kamer

De contouren van rode bloempjes waren te herkennen op het vale behang. Ik lag nog wat te doezelen in mijn bed, van waaruit ik mijn kamer, die overigens niet groot is, helemaal kon overzien. Een heerlijke kamer had ik, met drie boekenplanken onder elkaar, een grote spiegel en een flinke kast. Op het vergeelde behang hingen foto's van filmsterren, die me allemaal schenen toe te lachen. Adamo gaf me een knipoogje en ik knipoogde terug. Opeens zag ik, hoe de dop van mijn flesje rode nagellak zich losschroefde en de bloempjes op het behang begon bij te schilderen. Het was een enig gezicht, en het werd er waarachtig nog mooier van ook!

Terwijl het kwastje druk bezig was, hoorde ik een geluid, veroorzaakt door de slecht geöliede scharnieren van mijn kast. De deur opende zich langzaam en bleef op een kier staan. Daar lagen mijn kleren, netjes opgevou-

wen, en onderin een plank met oude rommel, geschikt om weg te gooien, maar waarvan je met de schoonmaak zegt: "Nou, nog één jaartje dan!"

In het weinige licht, dat door een spleet tussen de gordijnen naar binnen viel, zag ik, dat mijn kleurpotlodoos open ging, en, alsof ze uit een winterslaap ontwaakten, kwamen de kleurpotloden één voor één overeind en wipten uit de doos. Ze lieten zich langs de zijkant van de kast geruisloos

Liowien

omlaagzakken en marcheerden om het slaapkamermatje heen. De zwarte ging voorop, onmiddellijk gevolgd door de donkerbruine, zij waren de langste. Een klein rood stompje liep achteraan. Ze hadden allemaal kleine koffertjes in hun hand, die ze onderaan de wand tegen de plint neerzetten. Zelf gingen ze op de plint zitten en openden de kleine kistjes. Héél kleine viooltjes, cellootjes, fluitjes en saxofoon-tjes kwamen eruit. Het donkergroene potlood haalde een klein stokje te voorschijn en tikte daarmee op de punt van mijn schoen, die ik had laten slingeren.

"Klaar?", hoorde ik hem met een piepstemmetje zeggen, en alle potloden knikten. En daar klonken de fijne geluidjes mijn kamer door. Iedereen werd er vrolijk van, en zelfs de eerst zo vale bloempjes, die nu een fris kleurtje hadden gekregen, wiegden met hun kopjes mee op de maat van de muziek. Het orkestje speelde zeker de een of andere Potloden-symfonie, want je kon zien, dat ze ervan genoten. Ze kregen er een kleur van!

Toen het slotackoord de kamer in was gedwarreld, pakten ze hun instrumentjes weer in en hesen zich weer omhoog in de kast. Voorzichtig gingen ze weer naast elkaar liggen in de doos, zo, dat het ieder schikte.

De boekenwurm, die opgeschrikt was door het geluid, kwam om het hoekje van mijn dagboek kijken. "Interessant?" vroeg de pop, die aan de wand hing.

"Matigjes, hoor!" hoorde ik de wurm zeggen, "geef mij maar een Pim Pandoer of een Arendsoog", en hij wipte over naar een Karl May-pocket, zette zijn bril recht en dook tussen de bladeren.

Het werd al donker in het kleine kamertje. Ik kon het niet tegengaan, dat mijn oogleden dicht vielen. Even keek ik nog tussen mijn wimpers door naar de bloempjes op het behang. Tot mijn spijt ontdekte ik, dat ze weer even vaal waren als tevoren. De filmsterren aan de wand wensten mij welterusten toe, en met een gerust hart viel ik in slaap.....

ADA

GEHOORD IN DE KLAS:

24 oktober 1967: Klasseavond 4B, tevens een lerarenbijeenkomst beneden.
Na afloop Conrector Van Hagen: "Simon, heb je de citroenjenever nog gezien?"

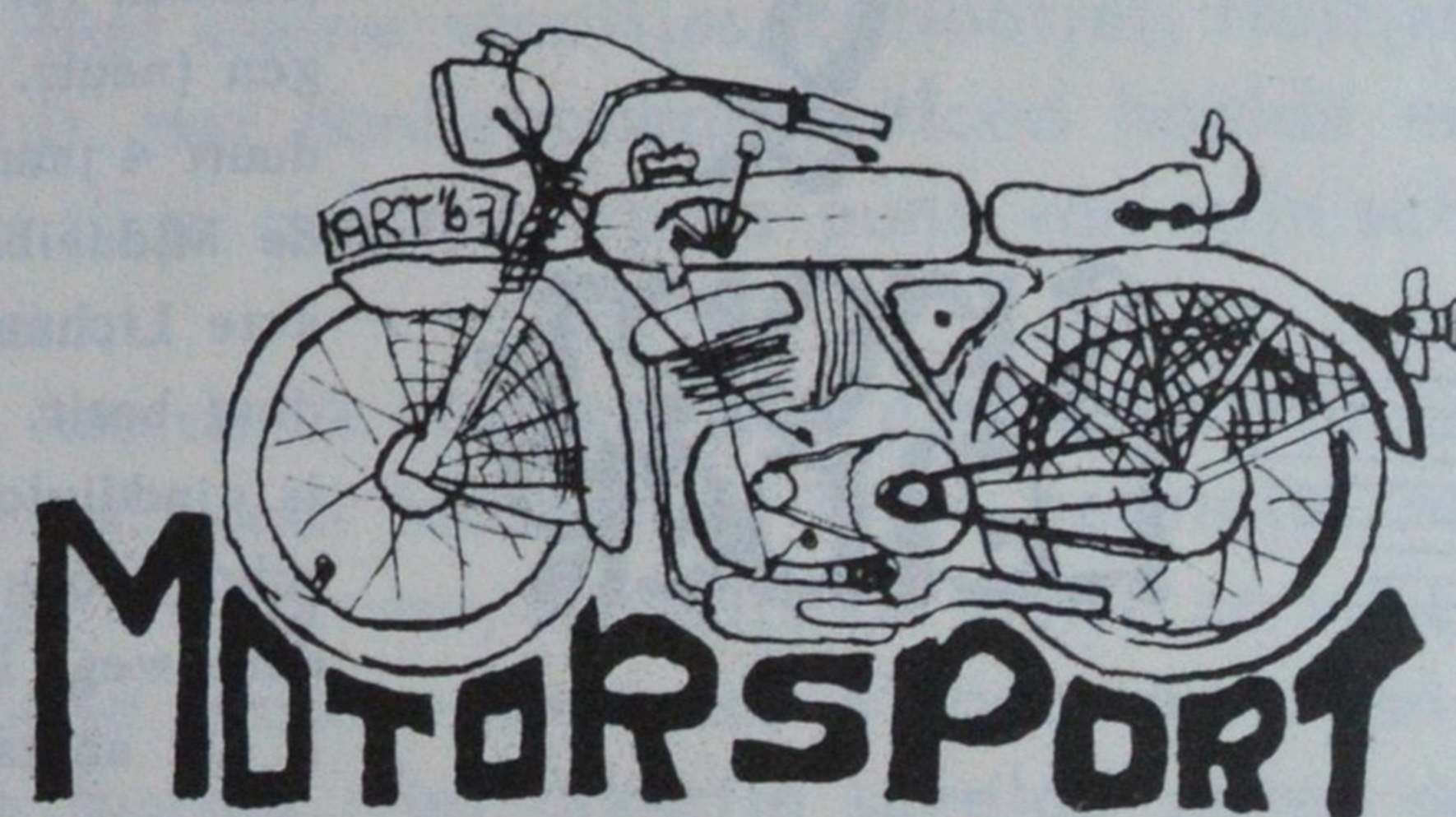
In ons land zijn 5 academies voor lichamelijke opvoeding, nl. in Amsterdam (neutr.), Den Haag (neutr.), Tilburg (r.k.), Arnhem (prot.) en Groningen (neutr.). De opleiding duurt 4 jaar, waarna men de Middelbaar Onderwijs-acte Lichamelijke Opvoeding bezit. Toelatingseis is einddiploma middelbare school, ook MMS opent deze weg. In Amsterdam is het aantal aanmeldingen ongeveer 350 per jaar, terwijl er slechts 130 worden geplaatst. De selectie

gebeurt naar de voorgeschiedenis van de kandidaat. Is men op de middelbare school 2x gedoubleerd, dan wordt men in Amsterdam niet toegelaten. Een nader onderzoek naar de lichamelijke geschiktheid vindt plaats indien het cijfer voor gymnastiek lager is dan 8. Men mag op de academie in het eerste jaar niet doubleren en ook niet achtereenvolgens in de 2^e en 3^e klas. De opvatting, dat men in de eerste plaats vlot, populair, sportief moet zijn en dat het dan wel lukt, is hoogst eenzijdig. Het is een uitgebreide en zeer serieuze studie. Ook dient men goed voor ogen te hebben, dat men een baan kiest niet alleen voor zijn 30^e jaar, maar ook voor 40-65 jaar! Men krijgt met de M.O.-acte snel een baan. De vraag overtreft het aanbod. De meesten in het onderwijs, maar ook bij revalidatiecentra, psychiatrische inrichtingen, militaire diensten, rijksoverheid en bedrijven. Kosten: collegegeld f 200, -- + excursiegeld f 100, -- + boeken f 100, -- + kleding, sportmateriaal, verzekeringen f 200, --. Rijksstudietoelagen kan men aanvragen.

Voorts zijn er 3 centrale instituten voor de opleiding van sportleiders n.l. in Overveen (neutr., jongens), Arnhem (neutr., meisjes), Sittard (r.k.). De afgestudeerden kunnen niet in het onderwijs terecht, maar werken op het terrein van vrijetijdsbesteding en ontspanning. De opleiding duurt 2 jaar en kent tal van specialisaties. Toelatingseis is 3 jaar HBS of 4 jaar Gym, en zeer goed in sport zijn. Men moet een grote praktische ervaring hebben op sportgebied. Bovendien 18 jaar zijn, de meisjes 17 jaar. Van de 300 aanmeldingen in Overveen worden er maar 55 toegelaten; in de andere plaatsen nog minder. De leerlingen zijn intern. Kosten internaat momenteel f 1350, -- per jaar + lesgeeld f 300, -- + bijkomende kosten (kleding, dictaten enz.) f 500, --. Men kan een rijksstudie toelage aanvragen, vóór 1 februari!! De sportleiders werken dus later in een

vrij beroep, eventueel voor een vereniging. Allerlei bedrijven hebben ook sportleiders aangesteld, terwijl men tevens zweminstructeur kan zijn. Men kan na het CIOS niet naar de academie, want daarvoor heeft men een einddiploma middelbare school nodig.

S. Renzema.

Gottlieb Daimler was de man, die het eerste motorrijwiel construeerde.

In de vroegste periode was het een trapfiets, waaraan een motor was opgehangen, ergens in de driehoek van het frame, of aan de voorvork of boven, naast of in het achterwiel, en voorzien van een hoge smalle benzinetank, die boven in de framedriehoek hing. De motor, vrijwel steeds een luchtgekoelde viertactmotor, kreeg elektrische ontsteking, waardoor de onbetrouwbaarheid wat afnam en men ontdekte, dat plaatsing van de motor onder in het frame, direct boven de trapas de gunstigste gewichtsverdeling gaf. De frames werden steeds langer gemaakt om de wegligging te verbeteren.

De overbrenging van de aandrijfkraft geschiedde in het algemeen door een riem. De hogere snelheden maakten een lagere plaatsing van het zadel en een verende voorvork noodzakelijk.

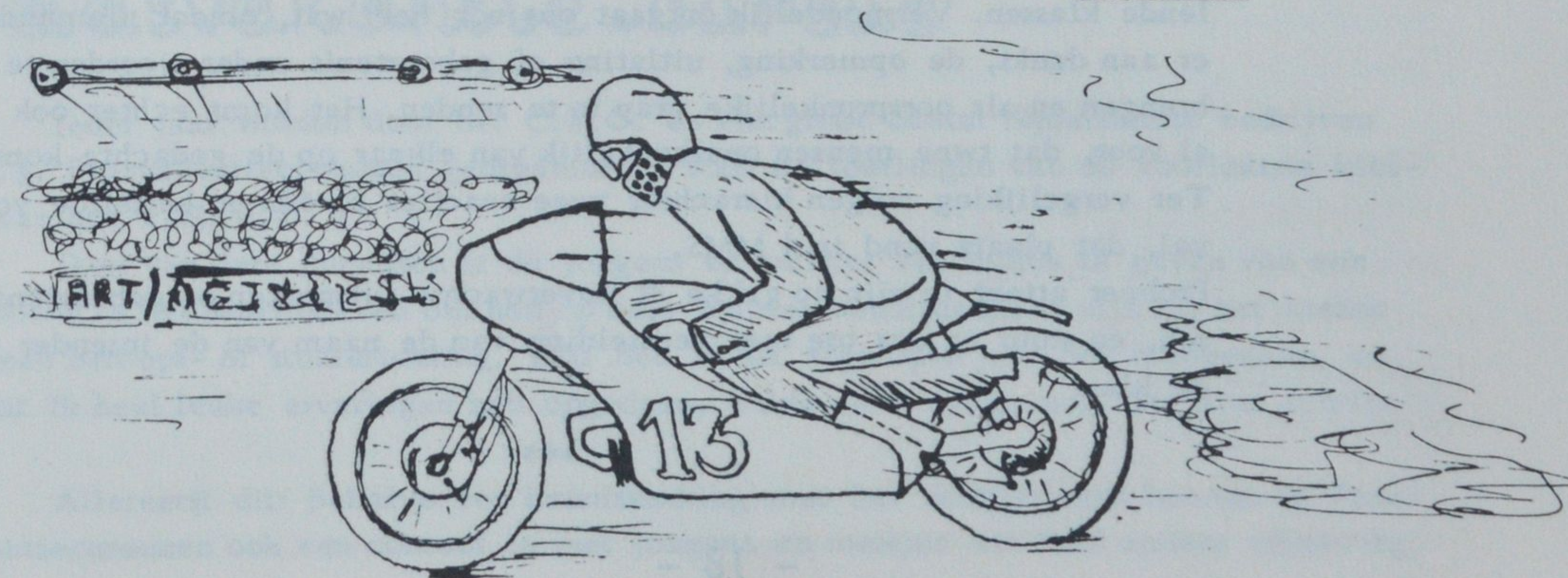
Het motorvermogen kon niet meer door de soepele, maar steeds slippende of brekende riem worden overgebracht op het achterwiel; dit leidde tot invoering van de kettingaandrijving, die echter niet kon slippen bij langzaam rijden en dus een versnellingsbak en koppeling noodzakelijk maakt. De zwaardere motoren waren niet meer aan te duwen of aan te trappen, zodat een starter aan de motor nodig werd en de trappers werden vervangen door voetsteunen.

Engeland kwam in deze tijd op als exporteur van motorrijwielen, vnl. zware 1-cylinders, ten koste van o.a. Amerika met zijn zware

2-cylinder motoren in V-vorm (die het nu nog produceert) en enkele 4-cylinders, en Nederland met zijn Eysink- en Altenamotorrijwielen. De door Engeland ingevoerde vlakke 2-cylindermotoren (cilinders voor en achter het motorblok uitstekend in de lengterichting van het frame) waren na de Tweede Wereldoorlog zeer populair.

Omstreeks 1925 voltrok zich weer een groot aantal veranderingen in de sinds enige jaren vrij stabiele constructie: de frames werden lager en veel stijver, het zadel ging verder omlaag, de brede "zadeltank" voor benzine werd ingevoerd, er kwamen eindelijk betrouwbare remmen, de trommelremmen; de banden werden dikker, de elektrische installatie met een goede verlichting werd algemeen, bediening aan de versnellingsbak met de voet bleek een grote verbetering te zijn, en de middelzware- en zware motoren ontstonden, zoals wij die thans nog kennen, zij het wat moderner van lijn. Aan de Duitse motorindustrie komt de eer toe, in 1930 zag zij de mogelijkheden van het motorrijwiel als economisch snel vervoermiddel voor iedereen in. Zij bracht de lichte tweetact-motor voor het eerst in acceptabele vorm, met name DKW met zijn fameuze RT-98 cc, welke weldra werd gevolgd door een groot aantal in principe gelijke, lichte machinetjes, met een derde deel van het gewicht en de helft van de snelheid en van het benzineverbruik van de middelzware motorrijwielen. Hiermede was de grondslag gelegd voor de enorme opbloei van de + 1953 meest populaire type motorrijwiel, met een cilinderinhoud van 100 - 125 cc.

Een nieuwe stap vooruit was de invoering van de achterwielvering, gelijktijdig door de Duitse industrie (B.M.W.) met telescoopvering van de achternaaf, en de Italiaanse, die een "scharnier"-achtersvork toepast(e), evenals de gelijktijdig in gebruik geraakte telescoopvoorvork.

Het rijcomfort van het motorrijwiel is hiermede eindelijk op een voldoening gevend peil gekomen, waartoe voor de viertactmotor ook de overgang naar de soepel lopende 2-cylinder motor belangrijk bijdraagt: de tweetact is als 1-cylinder reeds voldoende soepel.

Sinds de Tweede Wereldoorlog is de door Triumph ingevoerde "staande 2-cylinder" zeer populair, evenals de door B.M.W. uitgebrachte "dwarse" 2-cylinder-motor; het eerste type wordt thans door vrijwel alle Engelse en vele continentale fabrieken vervaardigd, het tweede door de Duitse- en Zwitserse industrie, die vooral de kettingaandrijving vervangt door een cardanas tussen versnellingsbak en achterwiel.

Geheel anders ontstonden de brommers (rijwiel met hulpmotor): aanvankelijk bedoeld om de fietser het trappen tegen wind in, of bergopwaarts te verlichten, later om het trappen geheel overbodig te maken, werden allang kleine motortjes vervaardigd, geschikt voor bevestiging aan een rijwiel. Ook hier maakte de technische vooruitgang na de Tweede Wereldoorlog pas praktisch bruikbare motortjes mogelijk, die tot grote bloei kwamen. Zij worden ook als een geheel met een speciaal geconstrueerd rijwiel, dat beter tegen trillingen en de wat hogere snelheid bestand is, aan de markt gebracht (Solex!).

Lia Kolenberg - 4M.M.S.

Gehoord in de klas

Dank aan alle inzenders van geinige voorvallen, opgetekend in verschillende klassen. Vermoedelijk ontgaat ons nog heel wat, omdat niemand er aan denkt, de opmerking, uitlating of gebeurtenis onder woorden te brengen en als oorspronkelijke grap in te zenden. Het komt echter ook al voor, dat twee mensen onafhankelijk van elkaar op de gedachte komen! Ter vergelijking volgen hierachter twee reacties op één en hetzelfde voorval, dat plaats vond in 4 MMS.

Probeer attent te zijn op gekke of onverwachte uitspraken of gebeurtenissen, en stuur ze ons toe met vermelding van de naam van de inzender en de klas.

GEHOORD IN DE KLAS 4M

4M werd op zaterdag 9 december het eerste uur verrast met koffie en koek. Dit hadden we te danken aan meneer Kruysse, die jarig was. I.p.v. pennen, boeken en propfen papier kwamen uit zijn tas: koffiemolen, koffiepot, suiker enz. Omdat niet iedereen van koffie voorzien was tijdens het 1^e uur mochten we in de pauze terugkomen, maar omdat de koffie toen nog niet te drinken was, zijn we weggegaan.....

LIDWIEN SCHAPER

GEHOORD IN DE KLAS 4M (tweede versie)

9 dec. - dhr. Kruysse viert zijn verjaardag.

Zoals dat van een jolige 4-M.M.S. klas te verwachten was, begonnen we op zaterdag 9 december het eerste lesuur met gezellig babbelen. Onderwijl zette dhr. Kruysse de spullen klaar voor de les. Hoe komisch zou het zijn geweest, al die verontwaardigde gezichten te zien van de plotseling stil geworden meisjes.

Dhr. Kruysse haalde een gezellige koffiepot, een suikerbus, zakken koekjes, drinkbekertjes en andere benodigdheden uit zijn tas te voorschijn. Met wilde kreten boden enkele meisjes aan, koffie te zetten; dit werd toegestaan en niet lang daarna weerklonk het hoogzoemende geluid van de elektrische koffiemolen. Het water stond te pruttelen op een driepoot en een korte poos later vulde het lokaal zich met de pittige aroma van koffie.

Het smaakte ons best, maar om 10 minuten voor half 10 ging tot onze spijt de bel. We bedankten dhr. Kruysse voor het gezellige lesuur, wensten hem een plezierige verjaardag toe en hoopten stilletjes, dat dhr. Kruysse een voorbeeld is voor de vele andere ("klasse") leraren.

LIA KOLENBERG - 4M.M.S.

Paasvakantie-cursus

Ieder jaar worden door het C.B.O. en een groot aantal Nederlandse bedrijven de z.g. Paasvakantiecursussen georganiseerd voor de leerlingen van de voorlaatste klassen van het V.H.M.O.

Doel van deze cursussen is de jongens en meisjes een indruk te geven van een werkring in het bedrijfsleven om hen op deze manier behulpzaam te zijn bij het kiezen van een beroeps- of studierichting. Zelf heb ik het afgelopen jaar ook meegedaan, en omdat ik heel leuke ervaringen heb opgedaan, wilde ik er graag nog iets over schrijven.

Allereerst dit: Behalve een kennismaking met het bedrijfsleven houden de Paasvakantiecursussen ook een contact in met jongens en meisjes uit heel andere omgeving,

met min of meer dezelfde interesses voor bepaalde vakken en naar zal blijken: ook dezelfde hekel aan bepaalde vakken. Om een wat duidelijker beeld te vormen omtrent deze cursussen, zal ik iets over mijn eigen ervaringen vertellen.

Als eerste keuze (je kunt vier keuzes maken) vulde ik de cursus Technische Ontwikkeling in (praktische schei- en natuurkunde), gehouden door N.V. Philips. Van Philips kreeg ik bericht, dat ik was toegelaten (er waren bijna 2x zoveel aanmeldingen bij het CBO dan plaatsen, waardoor een groot gedeelte moest worden afgewezen).

Op 28 maart begonnen de cursussen (bij Philips-Eindhoven waren dat er vijf).

Er waren 98 deelnemers, 96 jongens en twee meisjes.

Om iets over tieners begon de officiële verwelkoming en maakten we kennis met elkaar. Het eerste onderdeel op het programma was een spel over de historische ontwikkeling van het Philips concern. Tijdens een voordracht werden ons vragen gesteld, die we moesten beantwoorden.

Daarna volgde de kennismaking met de mentoren tijdens de Brabantse koffiemaaltijd.

's Middags volgde een uiteenzetting over de hoofdindustriegroep Licht (met elf jongens was ik ingedeeld in de groep Licht). Daarna volgde de indeling van de deelnemers op de verschillende afdelingen. Samen met Ton van Deelen werd ik op het Analytisch Laboratorium geplaatst bij de heer Berns. Hij liet ons zijn afdeling zien en zette daarna nog enige proeven uiteen in zijn lab.

Om vijf uur gingen we naar het hotel en na gegeten te hebben gingen we de stad in. Daarna bleven we nog een tijd zitten praten, voornamelijk over de leraren en leraressen, die we op school hadden.

De volgende dag om kwart over acht waren we weer op het lab. De hele ochtend werden proefjes gedaan en werd de werking van enige apparaten (gaschromatograaf, kationen- en anionenuitwisselaar) uiteengezet. 's Middags bracht de groep Licht een bezoek aan de fabriek te Weert (normaallampen, persglaslampen). Er werd ook een film getoond over het bedrijf te Weert, waarvan het grootste deel gemechaniseerd is.

's Avonds was er de show Beeld en Geluid, waarin de mogelijkheden van deze twee werden gedemonstreerd met de meest vreemdsoortige effecten. Het werd een fantastische vertoning. Na de pauze volgde een muzikale quiz. Er werd een aantal melodietjes gespeeld en de aanwezigen moesten de titels ervan raden. Dankzij de teamgeest in de groep Licht won deze de quiz. Vijf tieners had deze behaald.

De film "Interludium Electronicum", die hierna werd vertoond, liet op grandioze wijze de toepassingen van de elektronica zien. De avond werd besloten met de finale van de quiz. In "Royal", waar de groep Licht logeerde, werd tot diep in de nacht feest gevierd.

De derde dag werd 's morgens in het lab het principe van de vlamfotometer en van de polarograaf uiteengezet.

's Middags werd het Lichttechnisch Demonstratie lab bezocht, waar de mogelijkheden van licht en kleuren uit de doeken werden gedaan. Tevens werd aangetoond, dat de zintuigen niet altijd zo feilloos werken als over het algemeen gedacht wordt (de 4-b'ers van vorig jaar zullen zich dat misschien nog wel herinneren). De film "Hemelsbreed" gaf een overzicht van de Philipsvestigingen in Nederland en België.

's Avonds werd op plechtige wijze rekening gehouden met het feit, dat het de laatste nacht was in het hotel. Voor tweeën kwamen we dan ook niet in bed.

De laatste dag waren de deelnemers te gast op de afdeling. Tot onze grote vreugde werd het grootste deel van de tijd doorgebracht met het zelf doen van proeven. Om elf uur volgde het "uitwisselen" van indrukken in het bijzijn van chefs. Helaas was ook hier weer de tijd de spelbreker. Na de chefs bedankt te hebben, gingen de deelnemers naar de "Beukenlaan", waar gedineerd zou worden.

De cursuslessen eindigden met een bezoek aan het Evoluon, waar eerst prijzen werden uitgereikt en een officieel slotwoord werd gesproken door de heer Grimm, de personeelschef.

Het Evoluon is een permanente tentoonstelling, gewijd aan "de mens in zijn relatie tot de techniek" en aan "de techniek in haar relatie tot de mens". In vorige Eigen Kokers is hier al veel over geschreven. Overigens is er sinds 18 november vorig jaar nog veel nieuws bijgekomen, zoals b.v. een broedkas inclusief kuikens, dus alleszins de moeite van nog een bezoek waard. Als je van plan bent er nog eens heen te gaan, trek dan zeker een dag uit, daar heb je beslist niet te veel aan.

Zoals je hebt kunnen lezen, zijn deze cursussen zeer veelzijdig. Daarom zou ik alle klassen en V gym willen aanraden deze kans niet voorbij te laten gaan, want je krijgt hem maar eens in je leven.

T. KLEINEGRIS - 5B.

DEMOCRATIE

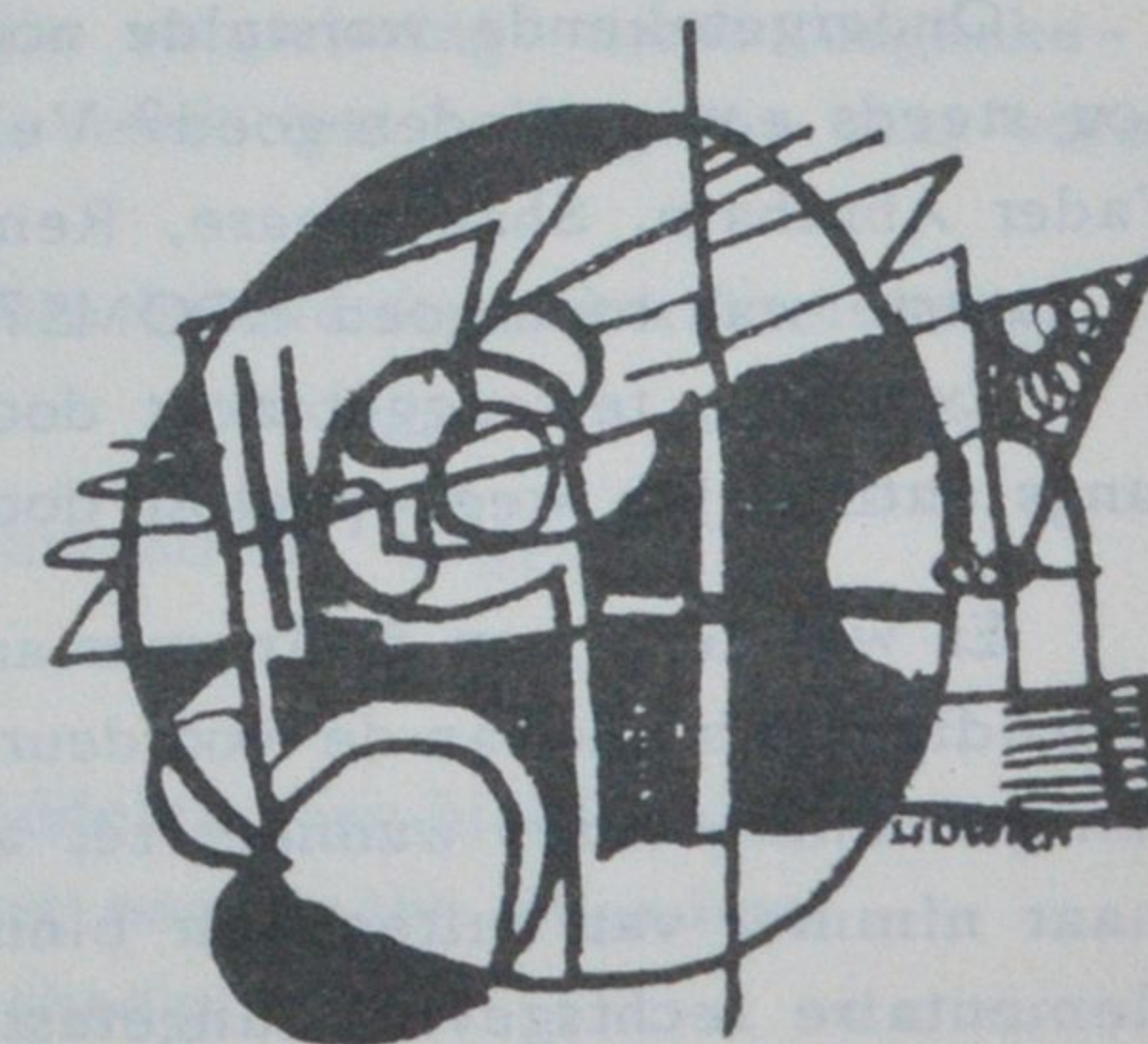
"Lieblos gebot lähmt des gehorsam pflicht."

Bij het ten einde lopen van het vorig schooljaar is, in de toenmalige V-gym klas, het monotone geluid van de dactylische hexameters, gewrocht door de grootste poët aller tijden, onderbroken voor de al of niet dissonantische klanken van een heftig dispuut over de democratie op dit instituut.

"Een uiterst pijnlijke en delicate zaak", volgens de man die normaal zijn inspiratie aanwendt om ons de ondoorgroondelijke teksten van genoemde Homerus bij te brengen.

Deze vertwijfelde uitroep is volkomen te verklaren. Democratie is hier, al of niet terecht, ten enenmale afwezig. Houdt het immers niet in, dat het volk gehoord wordt in belangrijke zaken als het bepalen van de strafmaat bij gebleken overtreding van regels, die het zelf heeft vastgesteld, of als de keuze van een opperhoofd of zelfs maar de aanstelling van nieuwe gang- en toiletjuffrouwen?!

Wij zullen ons nu beperken tot een summiere beschrijving van de discussie, voorzover wij die nog hebben kunnen reconstrueren uit brokjes bandopname, die de grote vakantie overleefd hebben. De discussie was weliswaar uitstekend georgani-

seerd, compleet met forums, commissies, opnametechnici en afgekloven-ijsjes-stokjes-ophalers (dhr. Moulijn had de aanwezige menigte ter gelegenheid van zijn verjaardag gefêteerd op ijsco's), maar zij werd door de debaters vrij inert en apatisch verwerkt. Als wij niet beter wisten, hadden wij de conclusie kunnen trekken, dat men het allemaal wel goed vindt (?).

Maar blijkbaar achtte de groep het voldoende als een beperkt aantal lieden, aan wier capaciteiten best getwijfeld mag worden, optrad als vertolkers van de "openbare mening". Overigens moet de oorzaak van de depressie misschien slechts gezocht worden in de kou, die de substantie, die de stokjes, voordat ze de status "afgekloven" bereikten, omgeven had, veroorzaakte.

Hoe het ook zij, voornamelijk zal ik me dus beperken tot de grondgedachten, verlicht met de enormiteiten die her en der gedebiteerd werden. De vraag waarmee geopend werd, luidde ongeveer: Is democratie wel gewenst en zoja, hoever mag deze gaan? Uiteraard kan door de leerlingen nooit geoordeeld worden over zaken betreffende studieprogramma en zelden over te behandelen stof, en ook de beoordeling van behaalde resultaten dient overgelaten te worden aan het hierin heus capabele docentencorps, dat zich ook weer aan wettelijke normen te houden heeft. Bepaald grote bezwaren kwamen tegen het huidige beleid waarin, volgens velen te weinig ruimte is om wat betreft buitenschoolse activiteiten of regels, die het gedragspatroon min of meer bepalen, van leerlingenzijde inspraak te hebben.

De bekende, maar kennelijk te weinig gehoorde "Waarom geen introduc  (e)'s op de fuiven"-kreet, was natuurlijk aanwezig. Verder had men het nogal te kwaad met aanwijzingen wat betreft kleding en haardracht, van hogerhand gegeven.

De argumentatie verliep als volgt:

Wie bepaalt wat een normale, aanvaardbare dracht is? Wanneer het nieuwe categorisch van de hand wordt gewezen als decadent, krijgt het nooit de kans normale dracht te worden. Natuurlijk mag ge  ist worden, dat kleding schoon en intact is, maar voor de rest moet het "vrijheid-blijheidsprincipe" gelden.

"De enige restrictie is dus kortom", volgens een spitsvondige debater, "de wettelijke norm van openbare eerbaarheid, die overal geldt".

Ondergetekende worstelde nogal met haar-probleempjes. Waarom zijn baarden toch nog steeds een verboden goed? Vele van onze grote voorgangers droegen ze toch, neem Vader Abraham, Shakespeare, Rembrandt, Rasjpoetin en zelfs Jezus Christus; met name de laatste was toch goed ROOMS?

Excessen, teweegebracht door baardmannen die nog geen baardmannen zijn, worden langs natuurlijke weg opgelost door opmerkingen van leerling en/of docent.

Er was zelfs een deelnemer aan de discussie, die zich grotelijks ergerde aan het eenzijdige gebruik van de voordeur. Spreker zag het als directe belediging aan het adres van genoemde deur, wanneer ze, althans door de leerlingen, wel van binnen naar buiten, maar nimmer van buiten naar binnen gebruikt mag worden: de deur wordt in zijn meest elementaire rechtsgevoel aangetast. "Is dit", vervolgde de spreker, "een onbegrijpelijk

privilege voor de docenten, of is dit een even onbegrijpelijke test van de discipline, die op deze school heerst?"

Op al deze op zich vrij kleine bezwaren protesteerde dhr. Moulijn nog: "Ik meen toch dat hier een, om zo te zeggen, gematigd conservatief beleid wordt gevoerd."

"Dat is het 'm juist!", daverd het uit de luidspreker van de recorder. Op zachtere toon vervolgt de spreker, dat hij nogal wars is van dit soort halfslachtigheid. Nooit eens radicaal, niet in progressieve zin, maar zelfs niet in conservatieve zin. 'n Veilige, rustige middenweg sluit weliswaar de kans op 'n incidenteel deb  cle uit, maar ook de kans op een daverend hoogtepunt. 'n Aantal lieden meent op dit moment tegelijk zijn instemming of afkeuring te moeten betuigen, hetgeen op de band resulteert in een orgie van hogere en lagere fluittonen en trillingen. Wij zullen proberen deze voor u te localiseren en vrij te vertalen. "Het is mede aan deze rustige sfeer te danken, dat er zo weinig ruimte is voor buitenschoolse activiteiten. Eerder is men geneigd vredig de ogen te sluiten, terwijl anderzijds, als er eenmaal weinig activiteiten meer zijn, daardoor nog een dosis slaap wordt toegevoegd, waardoor weer minder activiteiten." "En zo wordt de vicieuze cirkel rond-gepraat". "Actie is geen synoniem voor succes, maar het houdt de zaak toch levendig. Zowel dieptepunten als hoogtepunten bevorderen het enthousiasme."

Op dit moment vond de meute het welletjes. Genoeg cholerische braken, slechts constructief werk nu. 't Kwam laat, maar het kwam, hetgeen nog niet eens zo slecht is als we er rekening mee houden, dat dit soort discussies vaak volkomen verzandt in dit soort verwijten. Het beroemde leerlingenparlement kwam weer op tafel. De toekomst waarin we nu leven heeft uitgewezen, dat het nooit   m de tafel zou komen zitten, althans in de vorm waarin men het zich voorstelde. Van elke klas twee afgevaardigden vond men te veel. "Van elke soort twee, een mannetje en een vrouwtje, volgens het grote voorbeeld van Noach, die zo zelfs het voortbestaan van de hele mensheid en de hele fauna verzekerde", opperde een. Dit voorstel werd aangenomen, maar dan van elke afdeling afgevaardigden van onderbouw   n bovenbouw. Verder enige ouderparen, vond men. Ouders zien andere toestanden als leerlingen en docenten. De gespreksleider zag de docenten toch als verlengstuk van de ouders. Maar op de opmerking van een onzer die zeide: "Maar dan wel 'n prothese" oftewel "'n soort baarmoeder" volgens een ander, zag hij van dat denkbeeld maar af. Uiteraard moeten ook gekozen leden uit het docentencorps alsmede de rector zitting hebben. De vergadering moet toeganke-lijk zijn voor ieder die van te voren te kennen gegeven heeft iets belangrijks naar voren te kunnen brengen.

Een vertrouwde bel, die op de band 'n nog net iets boosaardiger karakter krijgt, maakte een einde aan de toch wel grappige discussie.

C.H.J. Stavenuiter V gym

GEHOORD IN DE KLAS

4B: De vrouw in de middeleeuwen hield zich alleen bezig met het nageslacht en andere huishoudelijke bezigheden.

Fathers.....

You say that we are scum

because we sing;

You shout that we are vile

because we dance;

You rush to punish us because

our hair is long

our legs are shown

we earn our keep

we do not want to fight

Because we will not take your

favorite thing

Because we will not follow in

your ways,

you use the law to injure us,

But none of us has ever

said OLD MEN

Why: Is the world still half

illiterate?

Why: Is two thirds of the

world still hungry?

Why: Do 800,000,000 have no

work?

Oh, my dear Fathers

Your systems do not work,

Your politicians lie,

Your Army, Power and

Police

Only make matters worse

Yet you are ours and we

are yours

And when you're old we will

comfort you

And when you are tired we

will nourish you

And when you're dead we

will bury you

With life and flute and drum.

No doubt we have some tears to

come.

Men always do.

And they shall be our own

RIWE

PATER LEO ELDERS UIT JAPAN SCHRIJFT N.A.V. DE AKTIE "EEN DAG WERK":

Beste vrienden,

Vanmiddag was ik mijn college voor morgen aan de Nanzan Universiteit aan het voorbereiden. Ik ben nu T.S. Eliot aan het behandelen, en vond een prachtige volzin van hem, waarin hij tot uitdrukking bracht dat een mens ongelofelijk veel ontvangt van de omgeving waar hij zijn jeugd doorbrengt. Dat was precies wat ik altijd gedacht had met betrekking tot W. -Friesland, waar de mensen hun mannetje staan.

Nu ik zie wat jullie voor mijn werk hier, voor een Japanse studente, hebben gedaan, ben ik nog trotser geworden op mijn Westfriese afkomst en op het Sint Werenfridus Lyceum. Jullie hiervoor hartelijk bedanken zegt zo weinig. Laat ik proberen op een andere manier uit te drukken wat ik voel.

Er komen geregeld studenten bij me, die me vragen wat over een of ander punt van het christendom te vertellen (tussen haakjes gezegd - de enorme waarde en de schoonheid van het christendom leer je goed beseffen, als je voortdurend met mensen te maken hebt, die in een cultuurwereld leven die praktisch niet door het christendom beroerd werd); en gisteravond was er een vierdejaars studente, die me vroeg over de christelijke caritas te praten.

Ik zei toen o.m. dat dit eigenlijk een soort geschenk is, dat de mens zich zelf niet geven kan, - 't is een soort cadeau dat christenen van God krijgen, als ze het maar aangrijpen: en het betekent simpelweg, gelukkig te zijn met het geluk van anderen; alles zo te doen dat anderen gelukkig zijn; en toen vertelde ik als voorbeeld wat jullie voor Norika Niwa deden.

Met mijn hartelijkste dank!

Pater Leo Elders

Gehoord in de klas

3M

Een meisje in 3 mms zei tegen een leraar, dat ze het koud had. Die leraar zei: "Ach, je bent gek, het is hier helemaal niet koud". "Ja, maar U hebt een jasje aan". "Nou, jij een truitje". "Ja, maar U hebt ook nog een overhemd aan". "Nou, zei mijnheer Braune met een "discreet" glimlachje om zijn lippen, "Nu zullen we maar niet verder gaan".

LIEKE JAMIN

OPLOSSINGEN

kruiswoordraadsel A

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
I	o	p		m	a	s			o
II	o		g	a		v	e	n	
III	m	e	r	g		e	t		e
IV		n	a		p			m	e
V	m		a	v	e		b	a	n
VI	e	i	n		t	e	e	n	
VII	i	n		s	t	e	e	n	
VIII		n	e		e		n	e	e
IX	m		z	o	n			n	
X	o	p	e	n		i	a		e
XI	s	o	f		a	n	d	e	r

LETTERRAADSEL

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

N	o	o	i	t
SE	n	g	e	l
SEN	a	m	e	n
ET	a	f	s	l
EO	r	n	s	r
PO	r	d	e	r
PT	l	a	n	k
AT	e	d	e	r
AA	k	k	e	r
LA	n	d	e	r
DL	e	v	e	n
DE	a	c	h	t
DE	l	l	e	n
U	u	w	e	n

LET OP :

Voor degene die het klaarspeelt, de hersenkraker van de volgende bladzijden - KRUISWOORDRAADSEL B - foutloos op te lossen, stellen wij een prijs(je) beschikbaar; oplossingen vóór 20 januari 1968 in de kopijbus. - VEEL SUCCES!

KRUISWOORDRAADSEL B

HORIZONTAAL :

- 1 theorie van Einstein
- 2 remstof - pers. voornaamw. - meisjesnaam - maand [Eng.]
- 3 noot - water in Utrecht - jongensnaam - vat waarin men as bewaart - jongensnaam
- 4 vruchtnat - r.k. eredienst - klappen - wetering
- 5 sociaal-economische raad - monument in Rotterdam - bevel - lof - muzieknoot
- 6 gebouw in Eindhoven - familielid - bekende straat in Den Haag
- 7 Turks heerser - brandbare vloeistof - vod
- 8 vorm van slaan - nu [Du.] - rumeiland
- 9 pers. voornaamw. [Eng.] - leus - meisjesnaam - frequentie-modulatie - voorzetsel
- 10 getijde - bekende televisiefiguur - voorzetsel [Eng.] - heilige - oma's - titel
- 11 ter wereld brengen - voorzetsel - wettige bewijsschriften - muzieknoot
- 12 oppervlaktemaat - historisch gebouw in Den Haag - binnenl. strijdkrachten
- 13 lichaamsdeel - muzieknoot - lidwoord [Frans] - memorandum [afk.] - land - bouwwerktuig
- 14 motorschip - voorzetsel - huns inziens - bekende dans - bijbelse figuur
- 15 muziekinstrument - bomen - niet [Lat.]
- 16 redemptorist - stad in Italië - paleis - Gode zij lof - uitgedorst graan
- 17 ambtshalve (Lat. afk.) - lidwoord - mijn (Lat. vr.) - Zuidamerikaans land
- 18 vette vloeistof - chemisch symbool - verdovend middel - holte in muur - namiddag - pers. voornaamwoord
- 19 muziekinstrument - insektendodende stof - verdragen
- 20 Oud-Engels - maand (afk.) - glazen bolletje - tijdelijk - jodenwijk
- 21 tin - vorm van loeren - staat in V.S.
- 22 onder meer - U.S.A. - provincie - naam van tante - binnenl. strijdkrachten
- 23 slee - rivier in Italië - lidwoord [Fr.] - gedeeltelijk - rij
- 24 bedroefd [Eng.] - meubilair - eenheid van atoomstraling [Eng.] - gemeentelijke geneeskundige dienst - geloofsrichting
- 25 slingerplant - jongensnaam - kleine opening
- 26 getande uitwas op kop van vogels - vlezig aanhangsel - loog - water in Friesland - bijbelse berg
- 27 weg met bomen - jong schaap - Grand Lodge - Ned. rundveestamboek - Dougl. Comm.
- 28 onderneming van Zwolsman - rekening - gebouw in Rotterdam - familielid
- 29 vloeibaar voedsel - deel van bijbel - vorm van randen - betitelen
- 30 cabaretier - beatgroep

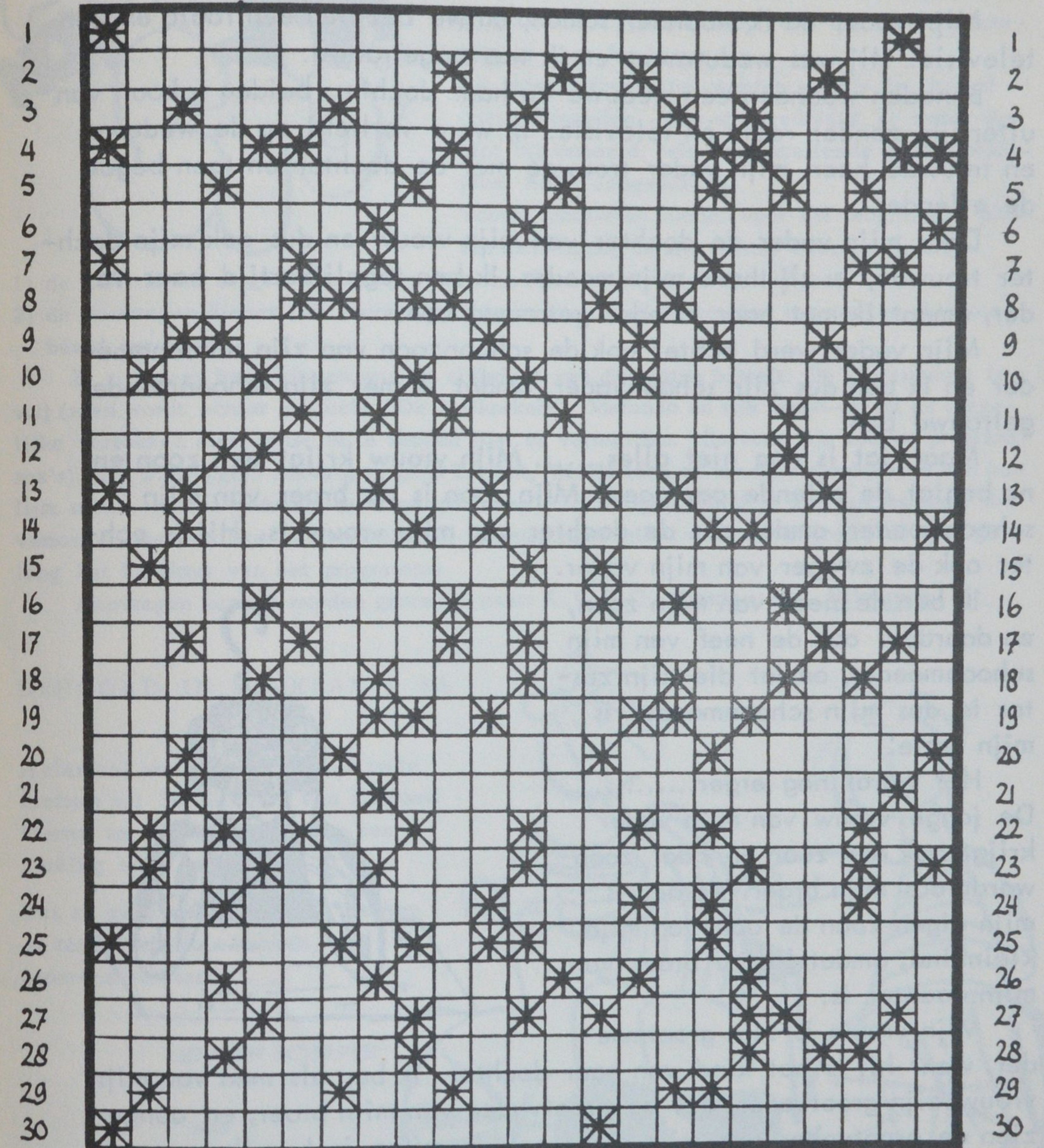
KRUISWOORDRAADSEL B

VERTICAAL:

- 1 chemisch symbool - zuidoost (Eng.) - Kongolees opstandeling - heelal - aandrang
- 2 Amerikaans president - medicus - heen en weer gooien - gereedschap (Z.-N.)
- 3 jongensnaam - geur - lof - dominee - ezelgeluid - satirisch televisieprogramma
- 4 geslepen - meisjesnaam - element - boze buurman - voorzetsel
- 5 oppervlaktemaat - Schots dichter - plaats in Gelderland - interkerkelijk overleg in radio-aangelegenheden - speelgoed - landtong
- 6 mak - order off - soort onderwijs - chemisch symbool - displaced person - zeer warme - figuur in The Thunderbirds
- 7 persoonlijk voornaamwoord (Eng.) - wezen - bekend atoomgeleerde - kleur - smalle plank
- 8 verleden - echtgenoot - meisjesnaam - lidwoord - flink
- 9 bloem - motorschip - vis - grote ruimte - voorzetsel - lidwoord (Fr.) - technische hogeschool
- 10 afwaswater - windrichting - Amerikaanse ruimtevaartorganisatie - stad in Zuid-Holland
- 11 geleerde - bijwoord - eerste ontwerp - Acta Sanctorum - deel van olifant
- 12 persoonlijk voornaamwoord - bergruimte - vorm van ruien - vacht (Eng.) - dier - Engelse luchtmacht
- 13 uitgesloten aansprakelijkheid - als een kind - honderas - jongensnaam
- 14 dirigent - dakbedekking (Indonesisch) - tochtje - scheikunde - chemisch symbool
- 15 roeivereniging - Nederlands schrijver - thorium - Noordatlantische Verdedigingsorganisatie
- 16 in dit jaar (Lat. afk.) - lichaamsdeel - televisiefiguur - als (Fr.) inwoners van Ierse stad
- 17 onbepaald voornaamwoord - tijdperk - stommeling - Europeaan
- 18 onzes inziens - zanger - stad in Noord-Holland - raar - gouverneur generaal - openbaar vervoer bedrijf
- 19 Schotse dans - K.V.P.-er - Engels eiland - gaatje in schoen - vrouwelijk schaap
- 20 spoedig - rijksverzekeringsbank - bijwoord - en dergelijke
- 21 dier - persoonlijk voornaamwoord (Eng.) - liedje (Eng.) - onderwijsrichting - ziekte - persoonlijk voornaamwoord
- 22 goud - maanstand - communistisch - god der liefde - aarde (voorvoegsel) - muziekinstrument - voorzetsel
- 23 ruim - Iers heilige - naam (Lat.) - boom - cabaretier

KRUISWOORDRAADSEL B

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

FAMILIEDRAMA

Mijn vader en ik woonden samen, en we bezaten een radio en een televisie. Hij was weduwnaar en ik was ongetrouwd.

Beneden woonden een weduwe en haar dochter; beiden schoon van uiterlijk, zonder radio en televisie. Ik werd verliefd op de weduwe en trouwde haar, mijn vader trouwde met de dochter en toen begon de ellende.....

Daar mijn vader de dochter van mijn vrouw en dus ook mijn dochter trouwde, is zij thans mijn moeder. Ik ben tegelijkertijd haar vader, omdat ik met haar moeder getrouwd ben.

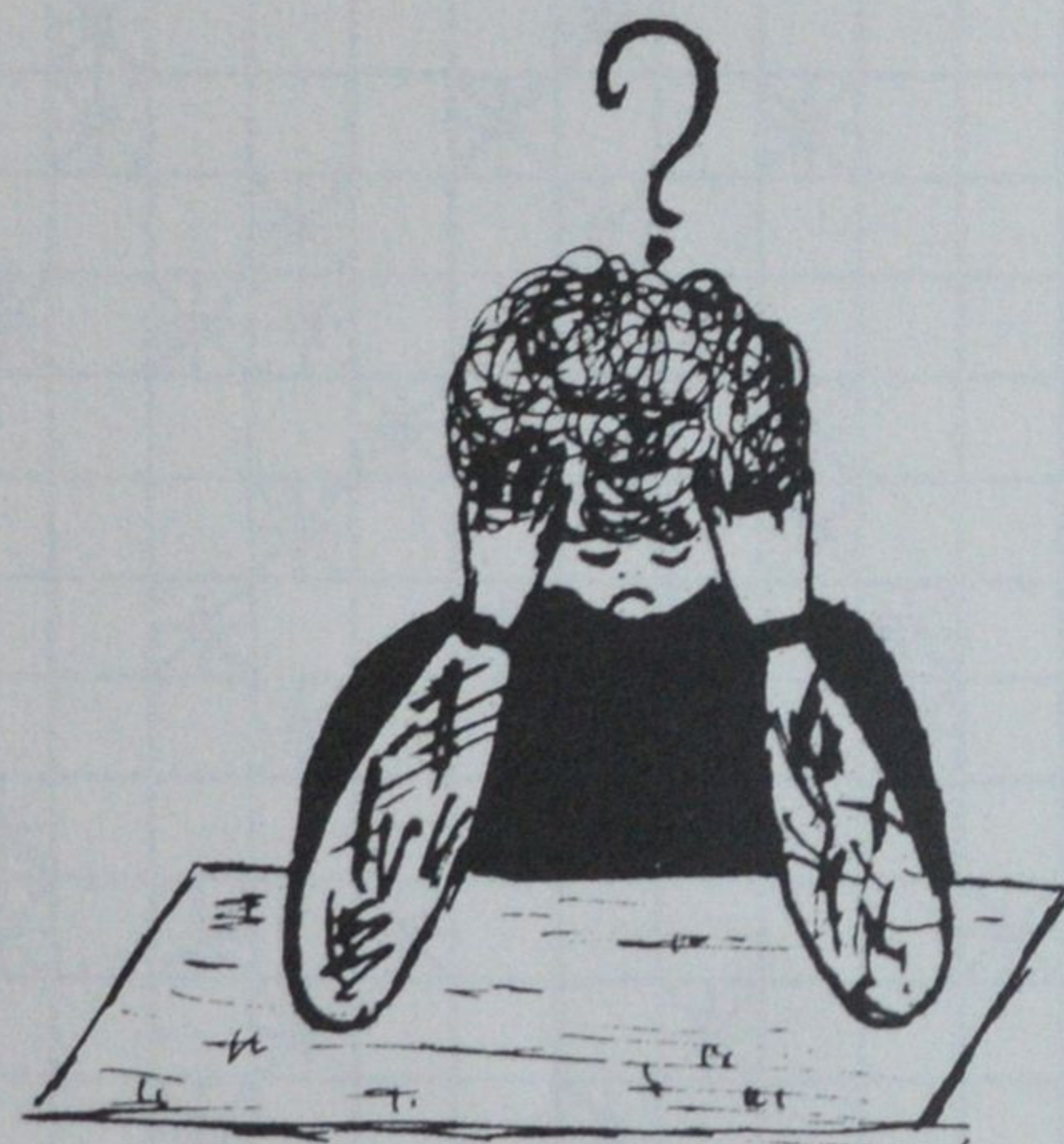
Mijn vader werd echter ook de schoonzoon van zijn schoonmoeder en ik ben dus zijn schoonvader, omdat ik met zijn schoonmoeder getrouwd ben.

Maar dat is nog niet alles..... Mijn vrouw krijgt een zoon en nu begint de ellende pas goed! Mijn zoon is de broer van mijn schoonmoeder, omdat die de dochter van mijn vrouw is. Hij is echter ook de zwager van mijn vader.

Ik ben de neef van mijn zoon, en daardoor ook de neef van mijn schoonmoeder, omdat die zijn zusster is, dus mijn schoonmoeder is mijn tante!

Het wordt nog erger..... De jonge vrouw van mijn vader krijgt ook een zoon en haar zoon wordt dus mijn broer. Verder is mijn eigen zoon de oom van mijn kleinkind, omdat hij de broer van mijn dochter is.

Mijn vrouw is zijn grootmoeder, want hij is het kind van haar dochter. Ik ben als man van mijn vrouw zijn grootvader, dus de grootvader van mijn broer, en aangezien de grootvader van mijn broer ook de mijne is, ben ik..... MIJN EIGEN GROOTVADER!!.....

Toos de Haan - 3b.

"POPTOPNONSTOP"

Elke woensdagmiddag van 16.02-17.00 uur via Hilversum III zendt de AVRO het verzoekplatenprogramma "Poptopnonstop" uit, dat wordt samengesteld door Ad Visser.

De grammofoonplaten worden - zoals de titel al doet vermoeden - non-stop gedraaid; er wordt dus niet bij vermeld, wie de betreffende grammofoonplaat heeft aangevraagd.

Vooraf scholieren kunnen voor dit programma platen aanvragen, er zijn echter twee restricties:

- 1) de aanvragers mogen niet jonger zijn dan 12 en niet ouder dan 22 jaar;
- 2) de aanvragen dienen (bij voorkeur) in groepenverband te worden ingezonden; bijvoorbeeld per klas.

Er zijn geen beperkingen wat de tijdsduur van de platen betreft. De platenkeuze is vrij (men wordt echter verzocht "De Heikrekels", Malando en zijn tango-orkest en dergelijke verzoeken niet op de in te zenden lijst te vermelden. Hiervoor zijn andere programma's). De aanvragers ontvangen géén bericht, indien (één of meer) verzoekplaten van hun lijst zullen worden gedraaid in "Poptopnonstop". De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat verzoeken van één lijst in verschillende uitzendingen zullen worden verspreid, al naar gelang het karakter van het programma.

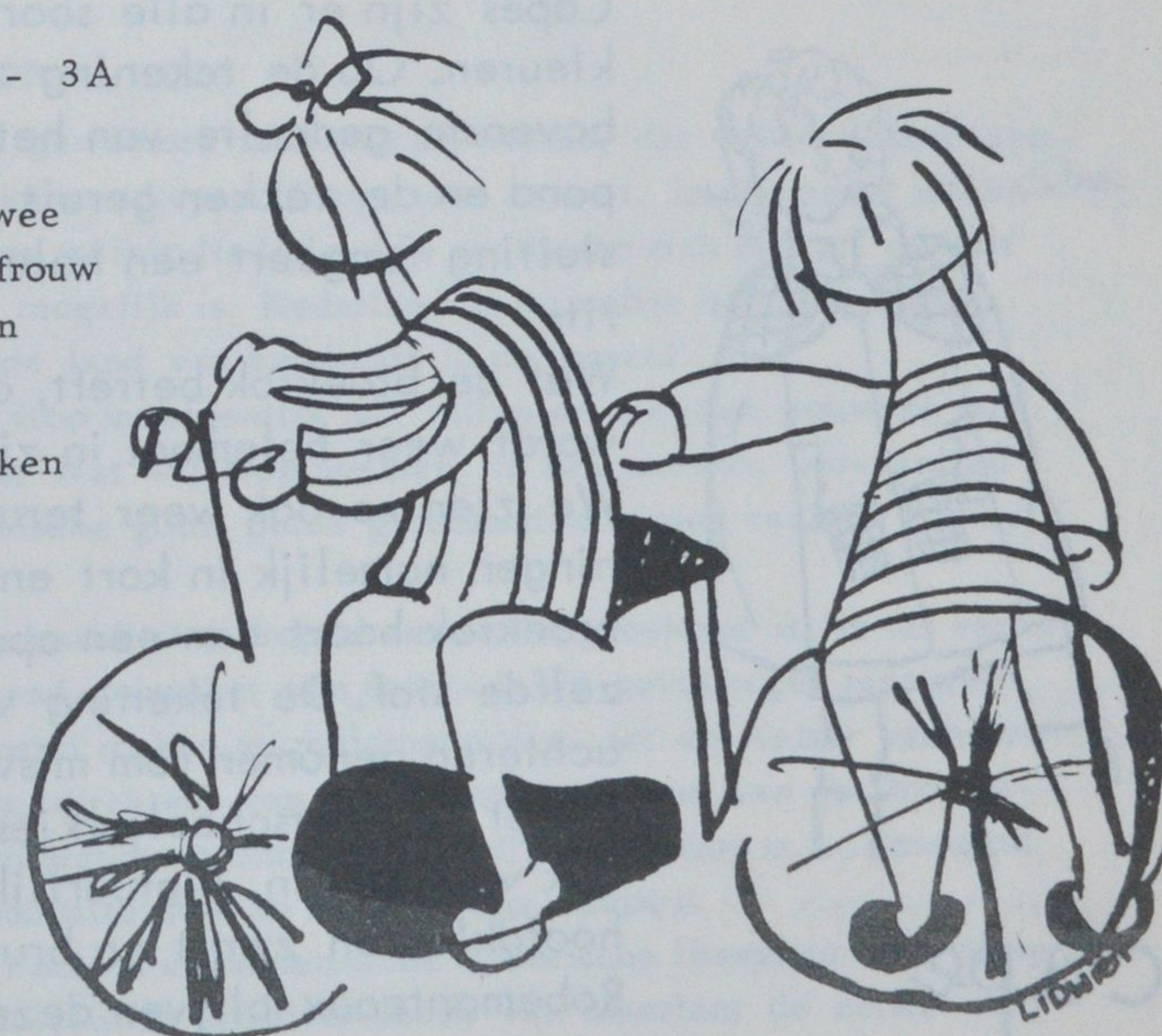
Aanvragen kunnen worden gezonden naar: A.V.R.O., Postbus 444, Hilversum.

GEHOORD IN DE KLAS - 3A

Helemaal per ongeluk hebben twee meisjes uit 3A de fiets van fuffrouw Pierrot ter hand genomen en een gezellig ritje gemaakt.

Dat zij geen armen, benen, nekken en tenen gebroken hebben, zal iedereen verbazen.

LIDWIEN SCHAPER

BLITZ IN DE KOKER

kostschooljurkje

Deze winter zijn jurkjes ontleend aan de kostschooltijd dé grote mode. De belangrijkste kleuren zijn daarom: bruin en zwart.

Deze jurken worden veel gezien met witte manchetten en kraagjes, maar ook heel vaak met witte jabots, zoals je op de tekening kunt zien.

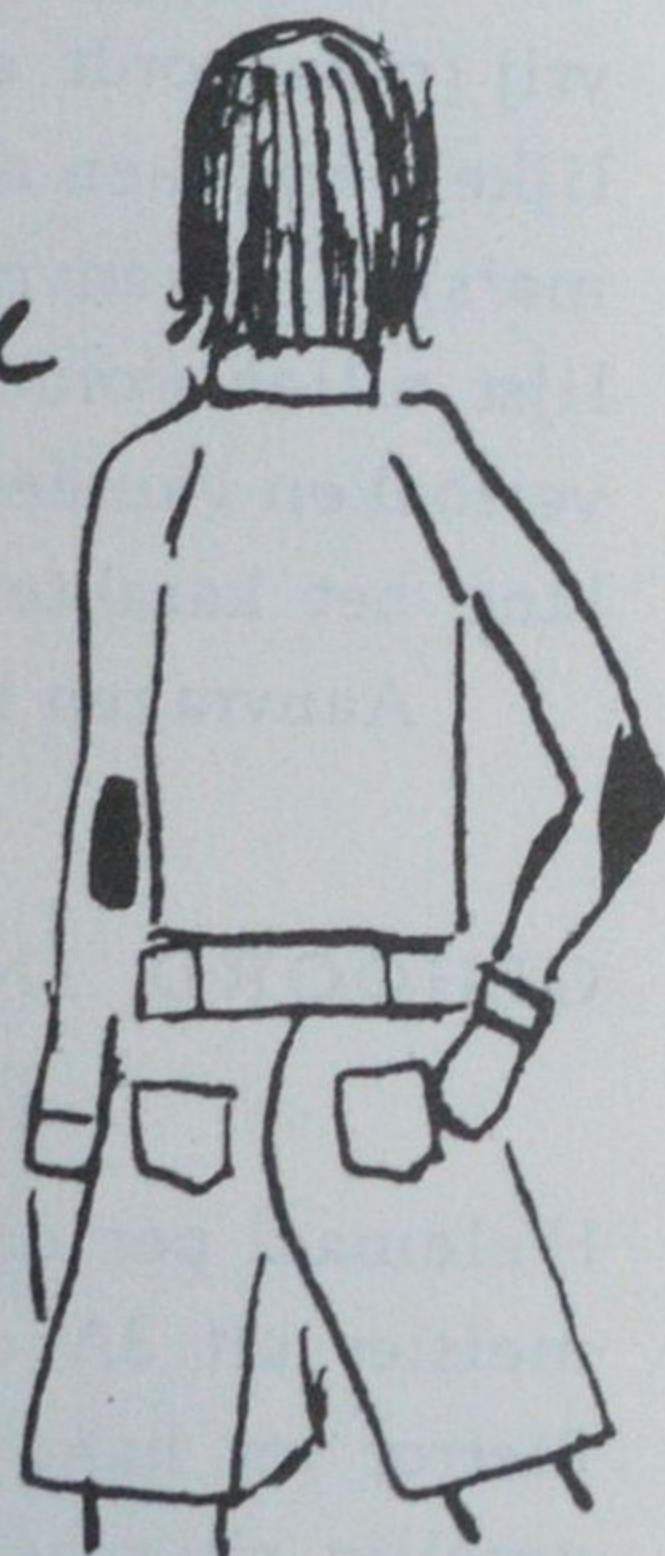
Wie zou denken, dat broekrokken en capes ouderwets zijn, heeft het mis. Vooral laatstgenoemde komt er steeds meer in.

cape.

Deze keer zullen we aandacht besteden aan: de kostschooltijd, broekrokken, capes, robemanteaux en gespikkelde jurken.

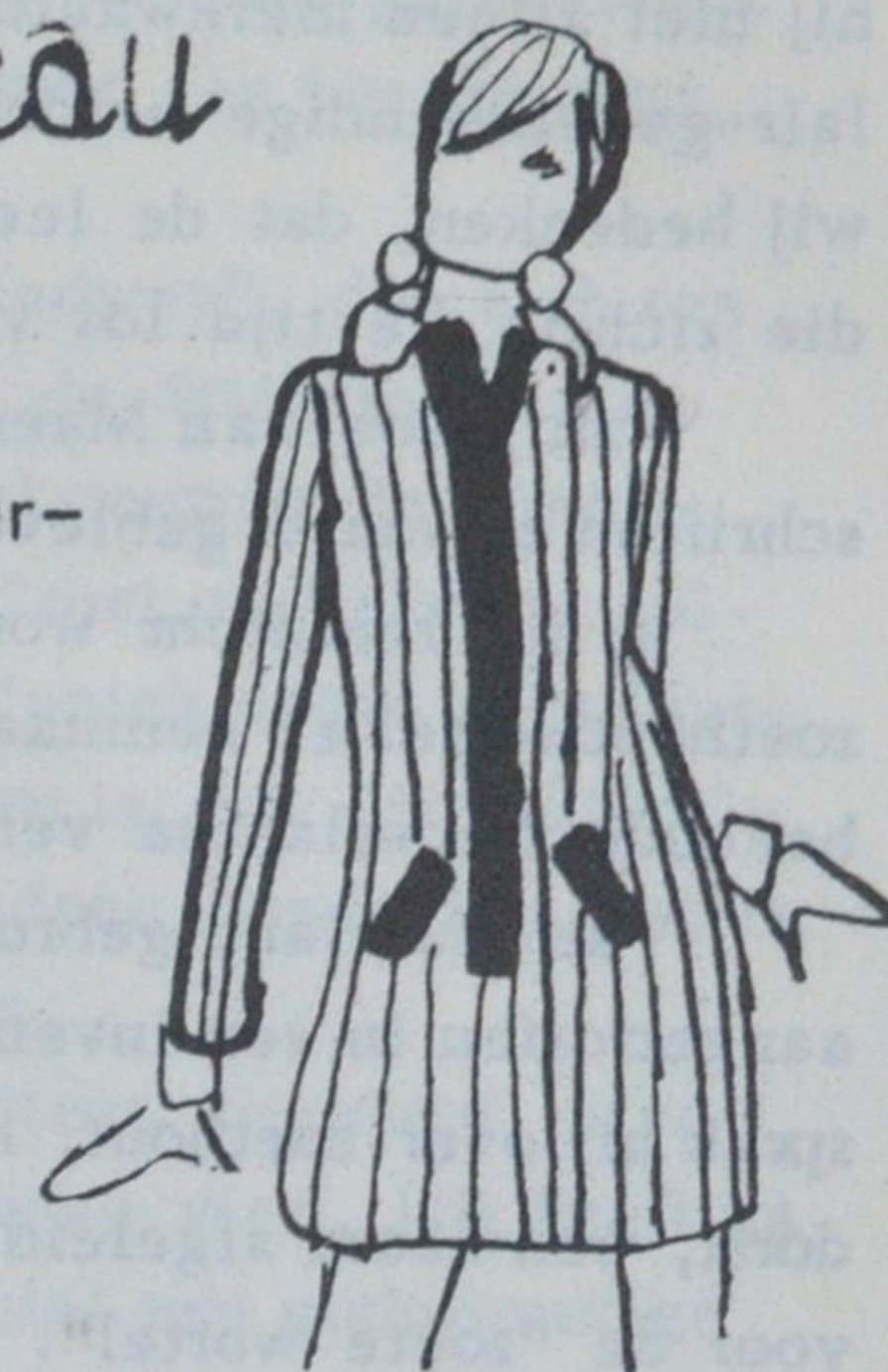
broekrok

Capes zijn er in alle soorten en kleuren. Op de tekening zijn het bovenste gedeelte van het voorpand en de zakken geruit. Als sluiting fungeert een hele lange rits. Wat de broekrok betreft, deze wordt weer helemaal in zijn oude ere hersteld. We zien ze ook weer terug bij de Parijse modekoningen namelijk in kort en in lang. Maar bij de lange broekrok hoort dan een aparte lange mantel van dezelfde stof. De tekening van de broekrok is van achteren genomen (om misverstanden te voorkomen!!). Naast de kostschooljurkjes zijn gespikkelde jurkjes ook vreselijk in. Natuurlijk zijn ook hier weer de hoofdkleuren zwart en bruin. Robemanteaux blijven deze winter ook nog geweldig in.

Je ziet ze in gewone stoffen, maar ook nog steeds in corduroy.

robe-manteau

En tenslotte voor de jongens: de oosterse stijl. Overhemden van kasjmir, extra lang en slobberig en met kettingen, waarvan de zeer grote kralen in allerlei kleuren zijn.

Neem een voorbeeld aan the Beatles, the Golden Earrings, Aswell Aswell enz.

Zo tevreden? Nou, de mazzel dan maar weer hè!

MARIA VROLIJK en MARIANNE VAN DOORN

DROP

Stichting Centraal Instituut voor de Dropverwerkende Industrie
Laboratorium en Research onder leiding van dr. C. Nieman

IN DE MIDDELEEUWEN WAS DROP AL "IN"

Het is voor ons allemaal de gewoonste zaak van de wereld, dat wij bij iedere apotheek, drogist en kruidenier drop kunnen kopen. Drop, zout en zoet, in de meest uiteenlopende soorten en vormen. Slechts weinig Nederlanders realiseren zich echter, dat dit alleen maar in ons kleine landje mogelijk is. Nederland is namelijk het enige drop producerende en drop consumerende land van betekenis in de wereld.

Op de vraag: "Weet je wat drop nu eigenlijk is?" zullen de meesten trouwens ook wel het antwoord schuldig blijven. Wat wij drop noemen, is een produkt, vervaardigd uit zoethoutwortel-extract en Arabische gom. Beide grondstoffen komen van ver: Afrika en het Nabije Oosten.

Onderzoekingen hebben aangetoond, dat drop al eeuwenlang bekend is, in de eerste plaats als geneesmiddel. Een bekend gebruiker van drop - in dit geval tegen maagzweren - was Napoleon. Diverse historici maken er meldingen van, dat de Keizer vaak een zwarte mond had. Dr. C. Nieman, directeur van het Centraal Instituut van de Dropverwerkende Industrie, het enige "droplaboratorium ter wereld", vond drop o.a. genoemd in Babylonisch-Assyrische spijkerschriftteksten en het Indische Sanskrit.

Dr. Nieman speurde evenwel ook in de vaderlandse historische literatuur naar drop en ontdekte daarbij, dat de middeleeuwse schrijver Jacob van Maerlant de eerste was, die van het bestaan van "drop" repte. In zijn vermaarde "Der Natueren Bloeme" beschreef

hij niet alleen merkwaardige dingen uit de natuur, maar gaf hij bovendien een populair-geneeskundige beschrijving van planten en dieren. Dat is niet zo vreemd, indien wij bedenken, dat de leerdichten in het bijzonder bestemd waren voor de apothekers, die zich in die tijd los van de artsenstand begonnen te vestigen.

Van Jacob van Maerlant's "der Natueren Bloeme" zijn verschillende kostbare handschriften bewaard gebleven.

In het leerdicht wordt zoethout tweemaal genoemd, eenmaal als gepoederde zoethoutwortel en eenmaal als het sap. Dit laatste kunnen wij beschouwen als de oudst bekende Nederlandse vermelding van zoethoutextract, ofwel "drop".

Van Maerlant gebruikte echter niet het woord "drop" - dit werd voor het eerst aangetroffen in een inventarislijst van een Rotterdamse "cruydenier" uit 1616 -, noch sprak hij over zoethout. Hij vermeldt "pulver van liquirisien" in een recept tegen dorst, een naam afgeleid van "liquiritia" de latijnse verbastering van de Griekse naam voor de "zoete wortel".

In een ander deel van het werk noemt Jacob van Maerlant het gebruik van zoethoutextract met arabische gom tegen "droghe borst":

"Dit is ene fisike hoghe
Jeghen die borst die es droghe
Men neme tsaet van mecopine
Ende tsap van lecorissien fine,
Ende van Arabia gummi,
Ende daertoe mede draganti,
Hier of ende van desen saken,
Salmen latuarie maken,
Ende dat met syrope minghen:
Dit zijn nuttelike dinghen."

En dit is dan ongeveer dezelfde samenstelling als van het in 't bijzonder in ons land zo populaire artikel, dat drop heet! Voor wie belangstelling heeft in meer details omtrent drop door de eeuwen heen, is zeer interessant documentatie-materiaal gratis verkrijgbaar bij het Centraal Instituut voor de Dropverwerkende Industrie (C.I.D.I.), Henri Polaklaan 42, Amsterdam-C.

CIDI

DROOM DER GEVANGENEN

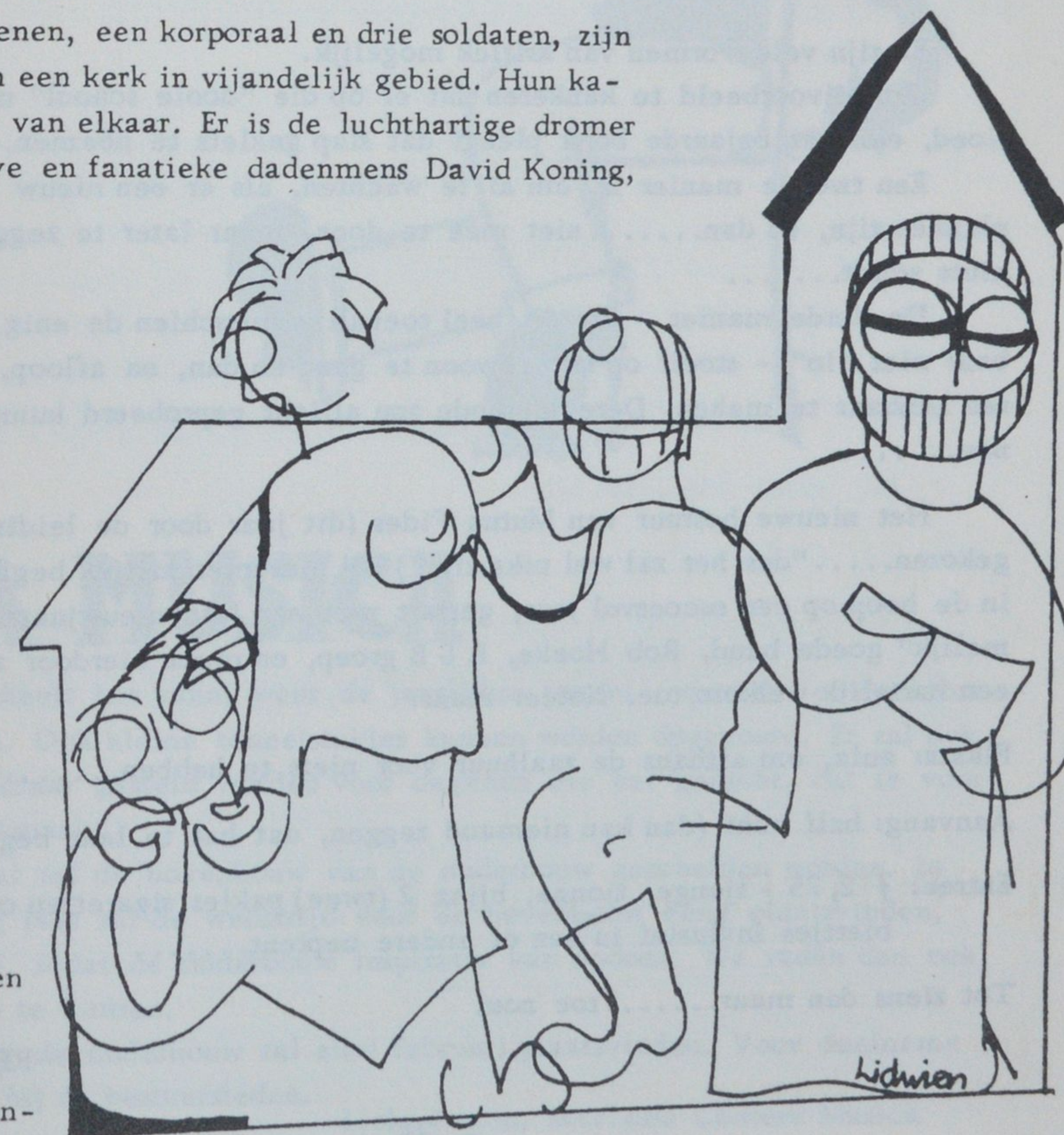
Dit is de naam, die Bert Voeten gegeven heeft aan zijn bewerking van het Engelse toneelstuk "A dream of Prisoners". Op zondagavond 7 november voerde het Hoornse Zoldertheater dit spel onder regie van Albert van Dalsum op in het kerkje

van Wadway. Camera Musica gaf aan ieder, die er interesse voor had, de gelegenheid om het tegen een aantrekkelijke prijs te gaan zien. Tevens was voor een bus gezorgd (al wist de chauffeur niet waar Wadway lag).

De opbrengst van de voorstelling ging naar de "Stichting Wadway", die zich ten doel heeft gesteld het kerkje van de ondergang te redden. Het is de Stichting, in de paar jaar dat zij bestaat, reeds gelukt dit kerkje tot een cultureel centrum in West-Friesland te maken. Zoals een propagandafolder zegt, vormt het "met zijn blauwe zoldering, 17^e-eeuwse preekstoel en voortreffelijke acoustiek" een "uniek decor voor klassieke muziek, literaire lezingen en modern toneel". Jammer alleen is, dat dit culturele centrum slechts te bereiken is via een modderpaadje van verscheidene honderden meters, voor het prestige van Wadway nog vervelender dan voor bezoekers.

Het stuk, dat men te zien kreeg, is een der successen van acteur, regisseur en toneelschrijver Christopher Fry, die op 18 december zijn 60^e verjaardag viert. Hij heeft na de oorlog opgang gemaakt met een aantal toneelstukken, die veelal een godsdienstige achtergrond hebben (o.a. veroorzaakt door zijn afkomst uit een Quakermilieu). Algemeen heeft hij erkenning gevonden als vernieuwer van het vers-drama. "Droom der gevangenen", uit 1952, is typerend voor hem:

Vier krijgsgevangenen, een korporaal en drie soldaten, zijn een nacht opgesloten in een kerk in vijandelijk gebied. Hun karakters verschillen veel van elkaar. Er is de luchthartige dromer Piet Abel, de agressieve en fanatieke dadenmens David Koning, de eenvoudige godsdienstige korporaal Jozef Adams en de berustende oude vrijwilliger Tim Weideman. Uitgeput gaan zij slapen en dromen onder invloed van de kerkruimte over het Oude Testament. Daarbij vermengen zich de werkelijkheid van hun leven en die van de bijbel tot een geheel. In hun dromen worden zij dfe Oud-Testamentische figuren, die dezelfde namen dragen als zijzelf, en wier karakters evenwijdig lopen aan de hunne. In deze dromen

vinden de gevangenen de waarheid omtrent zichzelf en hun verhouding tot de wereld.
Het Zoldertheater heeft van dit stuk een gave uitvoering gegeven, waarnaar iedereen met genoeg gekeken heeft. De inhoud was echter moeilijk te volgen. Na afloop toog men weer naar de bus, die jammer genoeg niet in Wadway kon keren en toen tien kilometer omrijden moest.

Nog twee opmerkingen tot slot: het bestuur van C.M. heeft een goede start gemaakt, en ook nu weer waren er ongelooflijk weinig HBS-ers. Meestal hebben die toch de meeste kritiek op het al dan niet aanwezig zijn van buitenschoolse activiteiten!

K. RIJKES IV

MUTUA FIDES

VOOR DE BOVENBOUW:

Toe nou.....

Er zijn vele vormen van kritiek mogelijk.

Om bijvoorbeeld te kankeren dat er op die "dooie school" nooit iets gebeurt. Goed, een wat bejaarde borst pleegt dat slap geklets te noemen.....

Een tweede manier is, om af te wachten, als er een nieuw bestuur en nieuwe plannen zijn, en dan.....niet mee te doen, maar later te zeggen, dat het toch niets wordt.....

De derde manier - als dit heel toevallig misschien de enig logische is, blijkbaar niet "in" - stoelt op het gewoon te gaan en dan, na afloop, eventuele bezwaren kenbaar te maken. Deze methode zou allicht geprobeerd kunnen worden. Toe nou.....

Het nieuwe bestuur van Mutua Fides (dit jaar door de leiding van de school gekozen....."dus het zal wel niks zijn") wil niet met kritiek beginnen, maar is, in de hoop op een succesvol jaar, gestart met een late nieuwjaarsfuif met een "tamelijk" goede band, Rob Hoeke, R & B groep, en roept hierdoor alvast iedereen een hartelijk welkom toe. Noteer maar:

Plaats: aula, om althans de zaalhuur voor niets te hebben.....

Aanvang: half acht (dan kan niemand zeggen, dat het te laat begint!.).....

Entree: f 2,75 - tjonge, tjonge, bijna 2 (twee) pakjes sigaretten of bijna 4 (vier) biertjes inclusief in een of andere neptent.....

Tot ziens dan maar.....toe nou!

REGINALD KUYPER

Gehoord in de klas

4 M

In 4 M is het voor het eerst in de geschiedenis voorgekomen, dat de heer Braune plaatsnam op een stoel. Iedereen was met stomheid geslagen, daar uit de pantalon van deze atleet een stofwolkje opwarrelde.

LIDWIEN SCHAPER

CAMERA MUSICA

Camura Musica heeft het plan, weer de jaarlijkse toneel-, muziek- en declamatiwedstrijd te houden. Ook kleine toneelstukjes kunnen worden opgevoerd. Er zal ook een extra prijs beschikbaar gesteld worden voor degenen die het gedicht, dat ze voordragen, zelf hebben gemaakt.

Evenals vorig jaar zal de bovenbouw van de onderbouw gescheiden worden. In tegenstelling tot vorig jaar zal de wedstrijd voor de bovenbouw éérs plaatsvinden, namelijk op 13 januari, zodat de onderbouw inspiratie kan opdoen. We raden dan ook alle onderbouwers aan te komen.

De wedstrijd voor de onderbouw zal eind februari plaatsvinden. Voor deelname kan men zich opgeven bij de bestuursleden.

Lieke Jamin, secr. esse Camera Musica

PICTURA

Op de vergadering van 23 oktober werd besloten, dat Resy Broekhoven, Inger Schermer als voorzitter zou vervangen. Anke Jamin en Marty Kijk werden tot secretarissen benoemd, omdat Anneke van Veen aftrad. Zij zullen ook als publicistes fungeren.

Herman Peerdeman bleef penningmeester en verder noteerden we als leden: Tom Beerepoot

Annie Burger

Lieke Jamin

Lidwien Schaper

Rudy ter Schure

Onze leraaradviseuze en -adviseur zijn Mej. Stumpel en de heer Heideman

IN DE KLEISOOS

Uitgenodigd door de grote aanplakbiljetten in de hal stapten we op donderdag 5 oktober naar het handwerklokaal, waar onze culturele schoolvereniging Pictura een kleimiddag organiseerde.

Bij binnenkomst werden we verwelkomd door de voorzitter van Pictura: Resy Broekhoven en haar gevolg. Na het verkrijgen van een stuk Neerlands grond werd er aan ons gevraagd onze fantasie erop uit te leven. Dit gaf als resultaat aardige werkstukken, zoals bijv. borstbeeldjes, poppen, 12 delige asbakset en bakstenen.

Bij het maken van de werkstukken werden we geholpen door Mevrouw Stumpel en de voorzitter met haar gevolg.

De rector en mijnheer Heideman kwamen ondertussen even kijken hoe de zaken er voor stonden. Dit alles maakte het tot een gezellige middag en we hopen, dat het gauw herhaald zal worden.

Ton Schermer - 1 D.

Basketbaltoernooi

BASKETBALTOERNOOI

Op zaterdag 21 oktober is er een basketbaltoernooi voor de vierde en hogere klassen gehouden.

Gesteld mag worden, dat de opkomst van de teams matig was. 5b stelde zich waarschijnlijk al tevreden met het volleybalkampioenschap en 5a beschouwt zich als outsider op sportgebied.

Er waren vijf meisjes- en zeven jongenteams. Bij de meisjes waren de Stakkertjes (5M.M.S.) de sterksten. Zij werden ongeslagen kampioen. Er was dus weinig spanning.

Bij de jongens golden de Red Stars (6 gym) als favoriet. Peter Molenaar blonk uit, hetgeen wel blijkt uit het feit, dat hij ongeveer 75 punten scoorde.

Zij waren ook de enigen, die met een systeem speelden (pivot enz.).

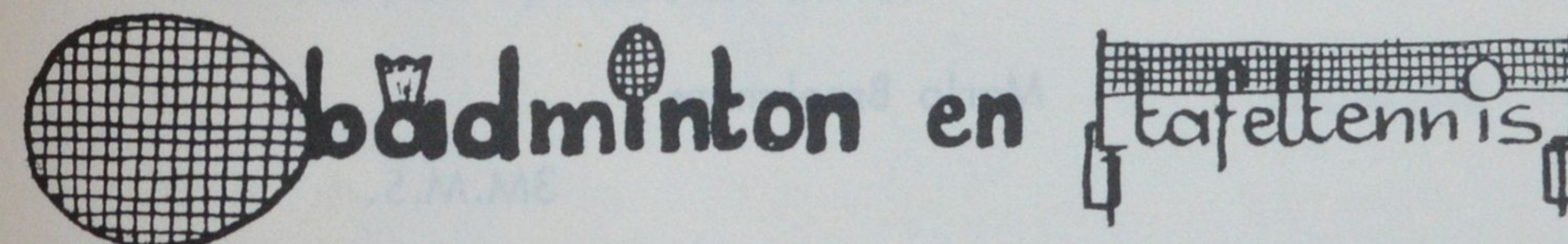
In Poule A eindigden de Burgervaders (4b) als eersten, na winst op de Pispotten en een gelijk spel op de Mamaloeders (4a).

In Poule B wonnen de Red Stars van de Terpetijnsijkers (4a), de Springende Spruitjes (4 gym), en de Kleiboeren (4b), respectievelijk met 12-6, 24-0 en 18-10.

De finale was dus tussen de Red Stars en de Burgervaders. De Red Stars (lees Peter Molenaar) waren echter onverbiddelijk en de eindstand werd 29-6 in hun voordeel.

Hiermee was de voor herhaling vatbare basketbalmiddag ten einde.

Jé. 2S 4^B

Naar de opkomst van 28 okt. j.l. te oordelen bestaat er uiterst weinig belangstelling voor deze twee sporten. Het is natuurlijk ook mogelijk, dat sommigen er niet van op de hoogte zijn, dat men deze sporten hier op school op zaterdagmiddag kan beoefenen.

Bij een geringe opkomst is het voor de surveillerende leraren (meestal dezelfde) ook niet de moeite waard, voor een tiental sportieve leerlingen hun vrije zaterdagmiddag op te offeren. Misschien zijn er onder de andere leraren wel enkele, die er voor voelen om eens te komen tafeltennissen of badmintonnen, en die tegelijkertijd kunnen surveilleren. Ze zijn van harte welkom!

ANNEMARIE 4M.

TOP TIEN

1. Homburg - Procol Harum
2. Zabadah - Dave Dee & gevolg
3. From the underworld - Herd
4. Massachusets - Bee-Gees
5. Together we live - Golden Ear-rings
6. Holiday - Bee-Gees
7. 12.30 - Mamas & Papas
8. Let's go to San Francisco - Flower Dot Men
9. Not just a flower in your hair - After Tea
10. Farewell in the rain - Shoes

Uit een aantal top-tientjes, dat het zielige cijfer 20 nét aan haalde, hebben we ook dit keer weer onze S.W.L.-10 samengesteld. Waar blijven de inzendingen van al die andere hippe-blitzers? Tien verschrikkelijk-goeie plaatjes op een rijtje zetten is toch kinderwerk!

In ieder geval, voor de volgende keer verwachten wij er, óók van de eersteklassers, stápels, in te leveren bij

Marlo Broekmans

3M.M.S.

en voor de mensen met mensenvrees: te deponeren in de bus in de hal naast het aquarium.

MARLO - 3M.

't Is beurd / 't Sel beure

In november feliciteerden we:

- 11 dhr. Braune
- 18 dhr. Buurman, dhr. Heideman en dhr. de Ceuninck van Capelle

In december feliciteerden we:

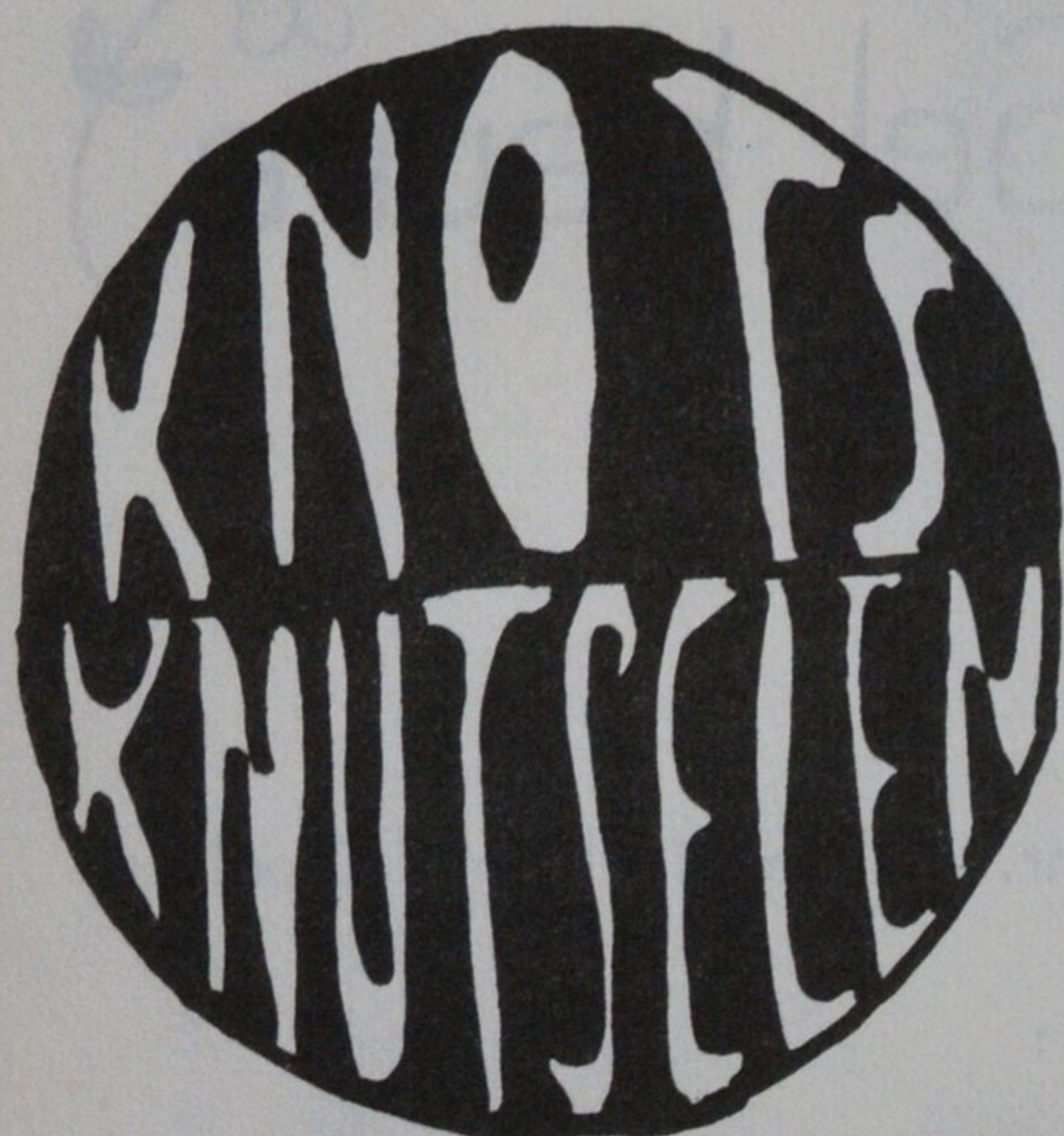
- 7 dhr. Arauf
- 9 dhr. Cramer en dhr. Kruysse
- 14 dhr. Teunissen
- 24 dhr. Verhallen
- 28 dhr. Adolfs
- 31 dhr. V.d. Beld

Verder werden de gezinnen van dhr. Buurman en van dhr. Veenboer uitgebreid met een zoon. Onze gelukwensen!

Op 9 december nòg een heuglijk feit: dhr. Tensen vierde - mèt vrouw (èn kinderen) zijn koperen bruiloftsfeest.

Proficiat, en op naar het zilver!

REDACTIE

1 stuk ijzerdraad van $\pm$ 30 cm;
1 strengetje raffia;
enkele lapjes rode en witte stof.

Nu gaan we beginnen.

Het ijzerdraad draaien we nu in het touw op de volgende wijze: het eind van het touw draai je enkele cm terug, zodat je drie bosjes vezels hebt. Dus niet te ver uitrafelen. Hierin leg je de ijzerdraad (bij de stukken van $\frac{45}{2}$ cm een ijzerdraad doen van $\frac{22}{2}$ cm). Zo draai je de rest er ook in.

Nu draai je om alle uiteinden van de stukken touw een stukje raffia om rafelen tegen te gaan, behalve aan één kant van de beide stukken van 45 cm.

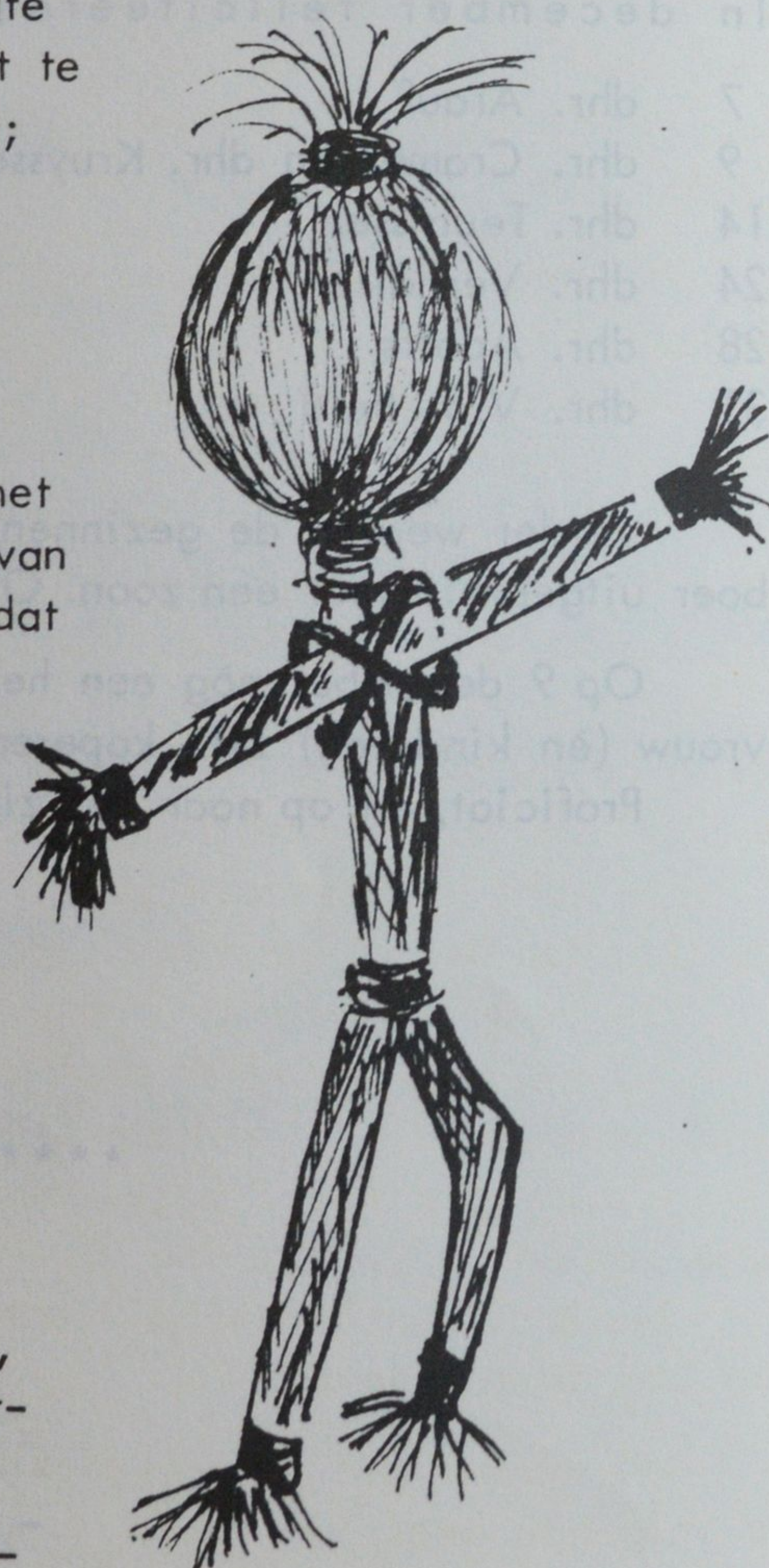
Als je dit gedaan hebt, bind je de twee langste stukken, $\pm$ 15 cm van boven met een stukje raffia aan elkaar, zodat de niet met raffia omwonden uiteinden aan dezelfde kant, de bovenkant, zitten.

KERSTMANNETJE

In dit nieuwe nummer hebben we een nieuw idee, n.l. het maken van een Kerstmannetje.

Hiervoor heb je nodig:

2 stukken touw van $\pm$ 45 cm lengte en $\frac{3}{4}$ à 1 cm dikte;
1 stuk touw van $\pm$ 30 cm;
2 stukken ijzerdraad van $\pm$ 22 cm lengte (niet te dun);

Op deze hoogte bind je het andere stuk, waar je ook ijzerdraad in hebt gedaan, kruisgewijs aan de andere. Enkele cm hieronder bind je de twee stukken weer aan elkaar. Nu rafel je de niet omwonden kanten van de langste stukken helemaal uit, tot aan de knoop; dit is voor het hoofd.

Nu bol je dit op, tot het de gewenste grootte heeft. Desnoods vul je het ergens mee op (bijvoorbeeld met watten). Bind er nu, vlak boven het bolletje van het hoofd, een stukje raffia om, zodat het lijkt, alsof het een kop met staart is. Deze staart kun je afknippen (tekening!)

Nu beginnen we de pop aan te kleden.

Maak nu van de witte stof een soort jurkje, dat reikt tot de "voetjes" van de pop.

Knip nu uit de rode stof een stukje van 25 x 15. Eén kant van 15 cm rimpel je van boven met een stevige draad. Deze strik je om de hals van de pop. Dit is de mantel.

Van de overige rode stof maak je nu de muts door een halve cirkel te knippen. De punten van de cirkel vouw je naar elkaar toe en je naait de rechte kanten aan elkaar.

Je kunt de muts desnoods nog een "bont" randje geven van watten. Nu kun je het vastnaaien aan het hoofd.

De baard van watten lijm je aan het gezicht in de gewenste vorm. Ogen, neus, mond en oren hoef je niet te maken. Zonder die lichaamsdelen is het kerstmannetje waarschijnlijk leuker.

Om de pop op te hangen maak je van raffia of iets anders een lusje aan de muts (tekening 2).

Nu is je kerstmannetje klaar. Je kunt natuurlijk ook andere kler-tjes aan de pop geven.

We hopen, dat je veel plezier hebt van je kerstmannetje en tot de volgende keer.

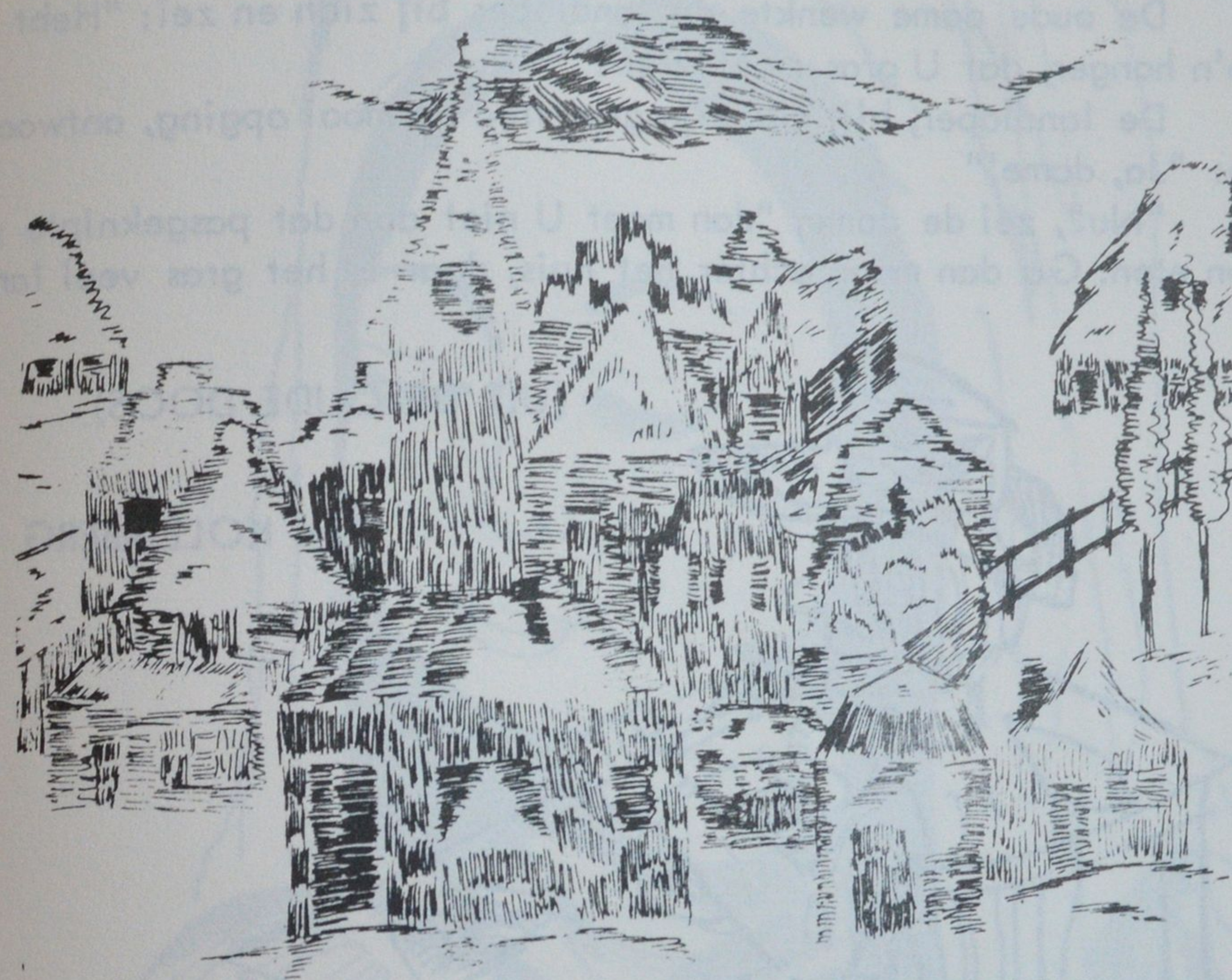
DECEMBER 1967

Vietnam : 500 doden in één week ;
spanningen hier - opstand daar ;
twee kinderen sterven van de kou ;
moeder en vijf kinderen in de vlammen omgekomen
Kerstbestand in Vietnam :
- kunnen ze met Nieuwjaar weer uitgerust beginnen

Heb jij ook laarzen gehad met Sinterklaas ?
Eten jullie ook kip met Kerstmis ?

Dit is geen gewetensvraag , hoor .
Ik wilde je alleen even Zalig Kerstmis wensen !

Loes Buysman ~ 3 MMS

Anneke Kok

GRAS

De landloper liep over het grasveld voor de villa en ging demonstratief gras eten, terwijl de oude eigenares hem zo zag zitten!

De oude dame wenkte de landloper bij zich en zei: "Hebt U zo'n honger, dat U gras moet eten?"

De landloper, blij dat zijn gras-truc zo mooi opging, antwoordde: "Ja, dame!"

"Nu", zei de dame, "dan moet U niet aan dat pasgeknipte gazon eten. Ga dan maar achter het huis, daar is het gras veel langer".

(UIT DE OUDE DOOS)

LIA KOLENBERG

